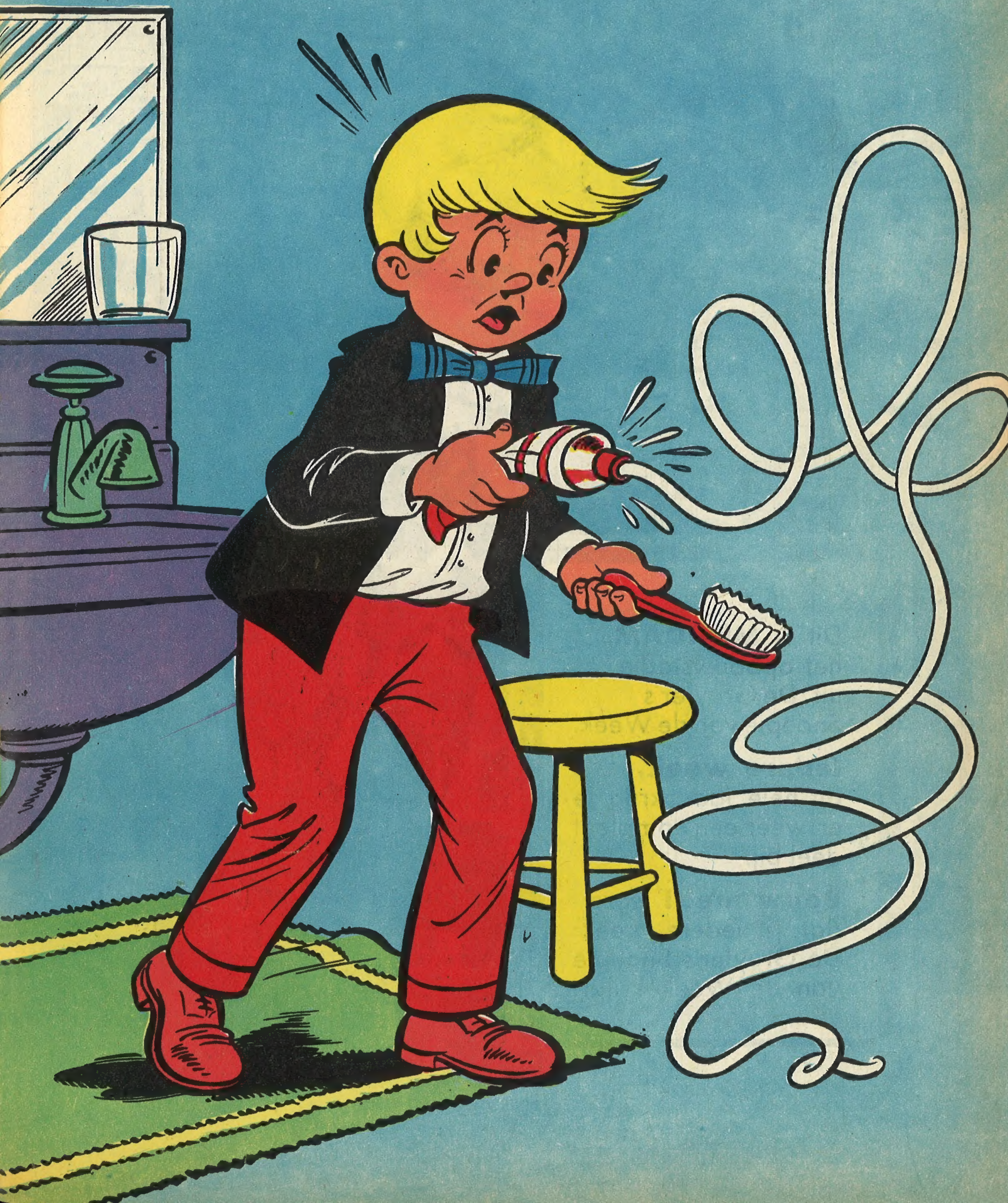
1 februari 1964
VERSCHIJNT
WEKELIJKS
Nr.
5

SJORS

van de Rebellenclub



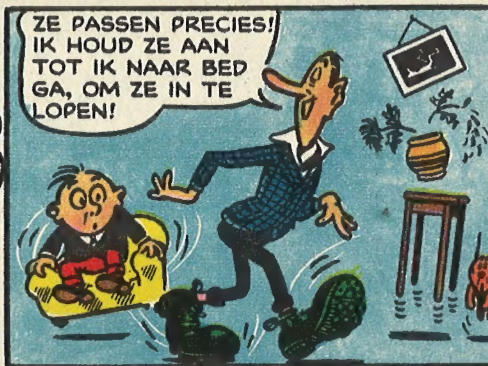

DE GRUYTER
HOTEL
Dit is MINIDAM...
het opbouwstadje
uit De Gruyter's
Snoepje van de Week.
Iedere week,
dit hele jaar, krijg je
er weer een compleet
deel bij.
Bouw mee! Zorg
dat je iedere week
De Gruyter's Snoepje
van de Week krijgt!

MUG en MIK









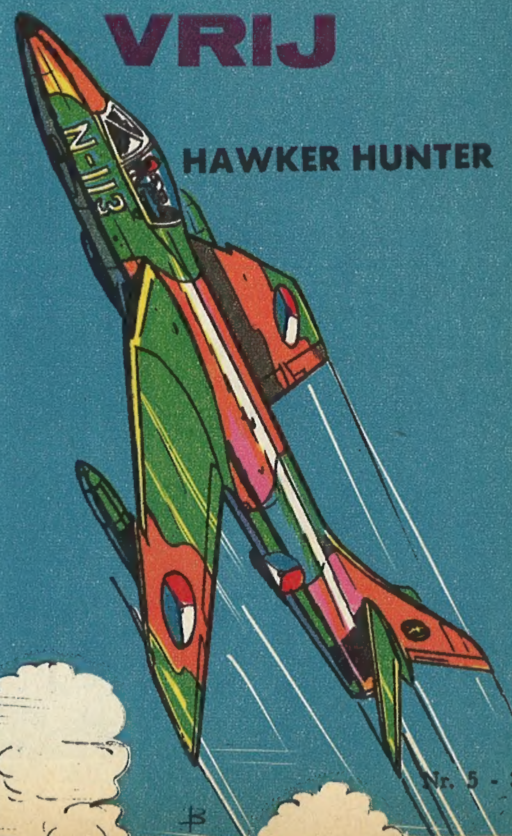








VRAGEN STAAT VRIJ



Van verscheidene kanten hebben we vragen binnengekregen met betrekking tot de Hawker-Hunterstraaljager. Hier volgen enkele gegevens.
Het eerste toestel van dit type vloog op 22 januari 1954; de eerste produktiemachine ging op 25 maart 1955 de lucht in. De Hunters, die na 1957 zijn gebouwd, kun je gemakkelijk herkennen aan hun uitspringende vleugelvoorrand. Van de Hunter bestaat ook een lesvliegtuig, de T-7, waarin instructeur en leerling naast elkaar zitten. De eerste T-7 vloog op 8 juli 1955.
Aanvankelijk was het de taak van de Hunter bommenwerpers te onderscheppen, maar omdat deze thans tweemaal zo snel en veel hoger kunnen vliegen dan de Hunter, heeft de laatste nu tot taak het aanvallen van doelen op de grond. Bij de Engelse marine is de Hunter in gebruik onder de registratie GA-11. Hij is daar voorzien van een haak onder de romp, zodat hij kan landen op vliegdekschepen. Met een vuurrood geschilderde Hunter, voorzien van een spitse neus, werd in 1955 het wereldsnelheidsrecord verbeterd en gebracht op 1173 kilometer per uur (nu rond de 2500 km per uur). In 1960 werd de Hunter FR-10 uitgebracht: dit is een fotoverkenningstoestel.
Maten van de Hunter: spanwijdte: 10.27 m; lengte: 14 m; hoogte: 4.01 m; vleugeloppervlak: 31.06 m². Totaal gewicht: 8392 kg. Motor: een Rolls-Royce-Avon met een vermogen van ongeveer tienduizend paardekrachten.


WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY


IK BEGIN TE GELOVEN, NSHO-TSHI, DAT MIJN BROER OLD SHATTERHAND HELEMAAL NIET BEGRIJPT WAT WIJ VAN HEM VERWACHTEN.
ZOU HIJ MIJ NIET GOED GENOEG VOOR ZICH VINDEN? HOE KOMEN WIJ DAARACHTER?


IK HEB HET IDEE, DAT OLD SHATTERHAND HEUS WEL MET JE ZOU TROUWEN, ALS JE DE TAAL EN DE GEWOONTEN VAN DE BLANKE VROUWEN KENDE. DENK JE OOK NIET?
ALS DAT ZO IS, GA IK NAAR ST. LOUIS OM DIE TE LEREN. GA MEE, IK WIL ER MET VADER OVER SPREKEN!

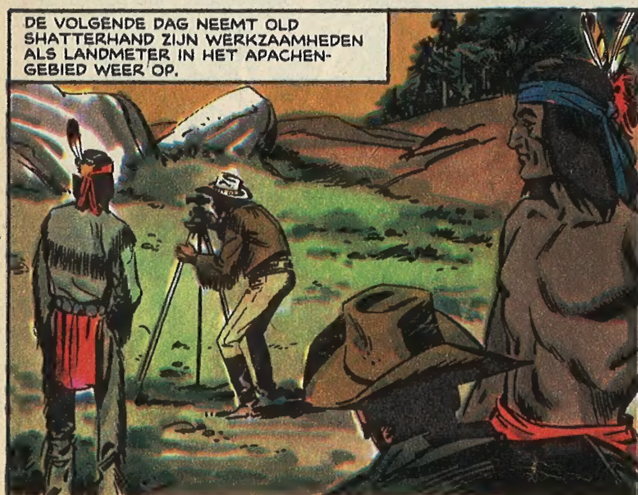

ZIT DAT ZO... IK BEVIND ME IN EEN PIJNLIJKE SITUATIE.

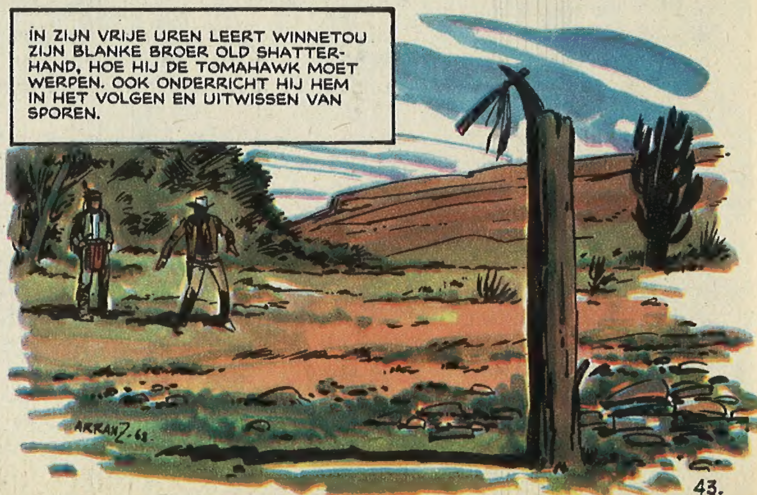

EVEN LATER WORDT ER DOOR INTSHU-TSHUNA EEN FAMILIERAAD BELEGD, WAARIN HET PLAN VAN NSHO-TSHI TER SPRAKE KOMT.
IK GELOOF, DAT JULLIE GELIJK HEBBEN. IK STEL VOOR, DAT WIJ GEZAMENLIJK NAAR ST. LOUIS TREKKEN.


DE VOLGENDE DAG GAAT WINNETOU ZIJN BROER OLD SHATTERHAND VOORZICHTIG POLSEN...
HEB IK HET BIJ HET JUISTE EIND ALS IK VERONDERSTEL, DAT MIJN BROER OLD SHATTERHAND NAAR HET VERRE WESTEN IS GEKOMEN OM GOUD TE ZOEKEN?
NEE, ZO'N AVONTURIER BEN IK NIET. GELD DAT IK ZO KAN VINDEN, HEEFT OP MIJ GEEN ENKELE AANTREKKINGSKRACHT. IK WIL ERVOOR WERKEN EN ZWOEGEN. MIJN WERK HIER IS TROUWENS NOG NIET KLAAR...


IK BEN BLIJ, DAT IK MIJ NIET IN JE VERGIST HEB. IK GEEF JE DAN OOK GRAAG TOESTEMMING HET WERK, WAARAAN JE BEGONNEN BENT, AF TE MAKEN...


...WANT IK BEGRIJP HEEL GOED, DAT DE BLANKEN HIER TOCH EENS EEN WEG ZULLEN AANLEGGEN VOOR HUN „VURIG ROS"...
DAN ZAL IK MORGEN WEER BEGINNEN. AFGESPROKEN?


DE VOLGENDE DAG NEEMT OLD SHATTERHAND ZIJN WERKZAAMHEDEN ALS LANDMETER IN HET APACHENGEBIED WEER OP.


IN ZIJN VRIJE UREN LEERT WINNETOU ZIJN BLANKE BROER OLD SHATTERHAND, HOE HIJ DE TOMAHAWK MOET WERPEN. OOK ONDERRICHT HIJ HEM IN HET VOLGEN EN UITWISSEN VAN SPOREN.


ZODRA OLD SHATTERHAND ZIJN WERK VOLTOOID HEEFT, GAAT HIJ MET WINNETOU, INTSHU-TSHUNA, NSHO-TSHI EN ZIJN VRIENDEN SAM, DICK EN WILL OP WEG NAAR ST. LOUIS. OOK BEVINDEN ZICH ENKELE APACHEN-KRIJGERS IN HET GEZELSCHAP.


DAAR ZIE IK BLANKEN! WAT ZOUDEN DIE HIER KOMEN DOEN?


GOEDENDAG, HEREN! MOETEN WIJ DE VINGER AAN DE TREKKER HOUDEN?
KALM AAN, VRIENDEN! WIJ ZULLEN JULLIE HEUS NIET OPETEN! WAAR GAAN JULLIE HEEN?


WIJ WILLEN IN CALIFORNIË WERK GAAN ZOEKEN. EN JULLIE?
WIJ ZIJN OP WEG NAAR ST. LOUIS. WIJ BEGELEIDEN NSHO-TSHI, DE DOCHTER VAN HET OPPERHOOFD DER APACHEN.


JAMMER, DAT WE NIET SAMEN KUNNEN REIZEN. TOT ZIENS DAN MAAR EN GOEDE REIS!
TOT ZIENS, HEREN!


MIJN BROER OLD SHATTERHAND HAD NIET MOETEN ZEGGEN, WIE WIJ ZIJN...
WAAROM NIET?


DIE MANNEN ZIEN ER NIET ERG BETROUWBAAR UIT, WEET JE. ZE ZOUDEN HEEL GOED KUNNEN DENKEN, DAT WIJ HEIMELIJK GOUD GAAN HALEN. IK GELOOF DAT HET GEEN KWAAD KAN, ALS IK ENIGE TIJD HUN SPOOR VOLG.


ENKELE UREN LATER VOEGT WINNETOU ZICH WEER BIJ HET REISGEZELSCHAP.
IK HEB DE MANNEN EEN TIJDJE GEVOLGD. ZE RIJDEN SNEL DOOR ZONDER RUST-PAUZE. MIJN VERMOEDENS ZULLEN WEL ONJUIST ZIJN GEWEEST.


TEGEN DE AVOND SLAAT HET GEZELSCHAP EEN KAMP OP VOOR DE NACHT.
IN EEN VAN DE BERGEN, HIER IN DE OMTREK, LIGT HET GOUD VAN DE APACHEN VERBORGEN. DE PLAATS IS ALLEEN AAN DE OPPERHOOFDEN BEKEND. MORGEN GAAN WINNETOU, NSHO-TSHI EN IK ER EEN DEEL VAN HALEN. TEGEN DE AVOND KUNNEN WE WEER HIER TERUG ZIJN.


PLOTSELING KLINKT ER EEN ZACHT GERITSEL...
STA OF IK SCHIET!

NAAR VREEMDE LANDEN



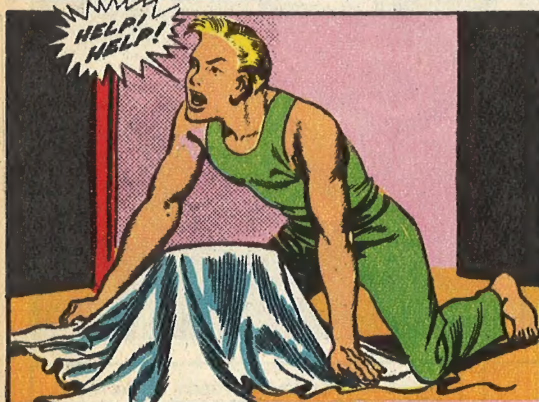
JOAN RIDLEY EN JOE WILSON, SCHIPBREUKELINGEN VAN DE *THISBE*, HADDEN EEN BRIEF VAN KAPITEIN SELBY, WAARIN STOND, DAT DE REDER PROUST HEM HAD BEVOLEN HET SCHIP TE LATEN VERGAAN. AAN BOORD VAN DE *ROTOHANA*, WAARMEE JOAN EN JOE NAAR DE FIJI-EILANDEN VOEREN, BEVOND ZICH OOK PROUST, VAN WIE DE KINDEREN DACHTEN DAT HIJ DOOD WAS. HIJ EN ZIJN MEDEPLICHTIGE, DE PURSER ROWLEY, WILDEN ZICH VAN HEN ONTDOEN.





NOG EEN PAAR SECONDEN STAARDE JOE NAAR DE COBRA; TOEN STORMDE HIJ OP HET DIER AF.





ONMIDDELLIJK KWAMEN ENIGE PASSAGIERS OP JOES HULPKRETEN TOERENNEN. VOL AFSCHUW KEKEN ZIJ NAAR HET TAFEREEL VOOR HEN.


















JULLIE MOETEN MET DIT WEER NIET OP HET DEK ZIJN. GA MEE! IK ZAL JULLIE HELPEN. IK BEN HIERAAN GEWEND!
WE KOMEN!


JOE KEEK VREEMD OP, TOEN HIJ DE BEZORGDE KLANK IN ROWLEYS STEM HOORDE. ZOUDEN JOAN EN HIJ DE MAN DAN TOCH VERKEERD BEOORDEELD HEBBEN?
PAS OP! ZO DADELIJK SLAAN WE NOG ALLE DRIE OVERBOORD!


JOE! HELP!
ROWLEY WILDE NIET HELPEN; INTEGENDEEL, HET WAS ZIJN BEDOELING JOAN EN JOE OVERBOORD TE WERPEN! MAAR HET LUKTE HEM NIET!

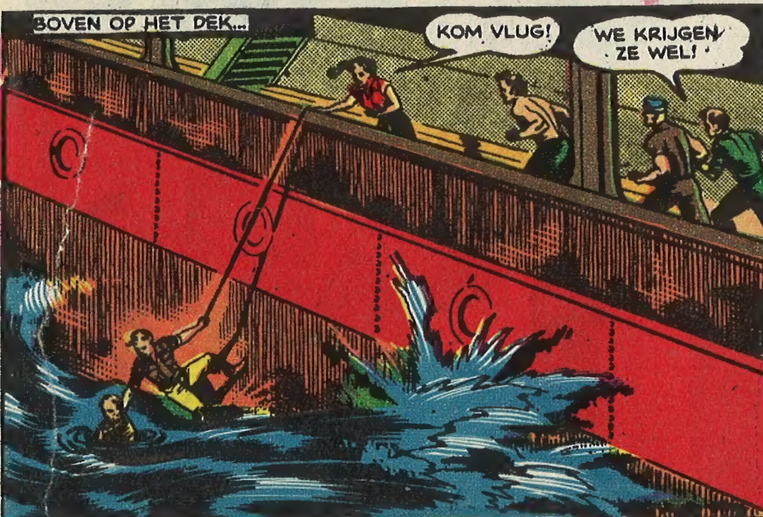

AAAHH!
KALM MAAR, JOAN! IK HEB JE!
TOEN JOE ZIJN VRIENDIN ZO PLOTSELING VASTGREEP, VERLOOR RAWLEY ZIJN EVENWICHT.




VLUG, JOAN! GA HULP HALEN! IK ZAL ZIEN, WAT IK VOOR HEM KAN DOEN.


HELP! HELP! MAN OVERBOORD!
IK MOET BIJ HEM ZIJN, VOOR HIJ BEWUSTELOOS RAAKT!


IK HOUD U VAST!


BOVEN OP HET DEK...
KOM VLUG!
WE KRIJGEN ZE WEL!


LAAT DE TOUWLADDER ZAKKEN!
IK KAN NIET MEER!
ZOUDEN JOE EN ROWLEY NOG GERED KUNNEN WORDEN?

De vrolijke vijf van de Edelweiss-school

Simpson, de compagnon van Raoul Winter, werd achtervolgd door Thomas en de vader van Diana. Maar hij wist zijn achtervolgers van zich af te schudden door in de banden van hun auto te schieten.



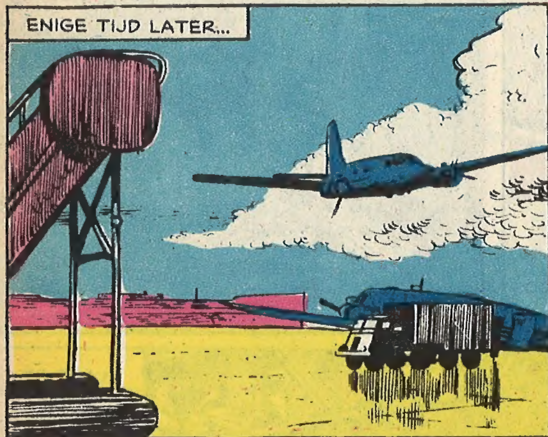























WE WISTEN WEL DAT JE VADER ONSCHULDIG WAS!
DANK U WEL!


INTUSSEN VERTELDE THOMAS WAT ER WAS GEBEURD...
SIMPSON REISDE MET VALSE PAPIEREN. HIERVOOR WERD HIJ IN PARIJS GEARRESTEERD. TOEN BEKENDE HIJ...
...IN JULLIE BOEKHOUDING TE HEBBEN GEKNOEID.


DANK ZIJ MENEER SENDORT, DIE ZIJN EIGEN VLIEGTUIG TER BESCHIKKING STELDE, HEBBEN WE SIMPSON KUNNEN GRIJPEN!
©real presse


IK WEET NIET, HOE IK JULLIE VOOR ALLES MOET BEDANKEN!
ACH, LAAT TOCH!


U KUNT TROTS ZIJN OP PATRICIA, DIE HET LEVEN VAN MIJN DOCHTER HEEFT GERED!


LATER...
HOE ZOU DIANA HET MAKEN?
VAST WEL GOED!


WANNEER MAG JE UIT HET ZIEKENHUIS?
AL HEEL GAUW, ZEI DE DOKTER!


JE MÓET GAUW BETER ZIJN, WANT JE MOET NAAR ONZE TONEELUITVOERING KOMEN KIJKEN!


IK ZAL KOMEN EN IK ZAL KLAPPEN ZO HARD IK KAN!
DIANA WIST DAT ZIJ VOORTAAN VIJF HEEL GOEDE VRIENDINNEN ZOU HEBBEN!


INTUSSEN NADERDE EEN CIRCUS DE EDELWEISS-SCHOOL. ÉÉN VAN DE VRIENDINNEN ZOU EEN ONVERWACHTE UITNODIGING KRIJGEN. WELKE? VAN WIE?


DIE
HARRY BALM

Wat is dat voor een raar ding dat daar ligt?" vroeg iemand uit de menigte.

„Dat is een schip," antwoordde een ander.

„Een schip?" zei de eerste. „Kom nou. Het heeft niet eens zeilen. Het is een platte bak met een soort schoorsteen, meer niet. Willen ze daarmee gaan varen?"

„En waar doen die schepraderen aan de zijkant eigenlijk dienst voor?" vroeg een ander.

„Die moeten het schip aandrijven," antwoordde iemand, die trots was zijn kennis te kunnen spuien.

„Moeten die dingen dan de wind opvangen?"

„Welnee, die raderen worden aangedreven door een stoommachine. Je weet wel, zo'n ding als James Watt heeft uitgevonden!"

„Dus ze willen op stoom varen?" lachte iemand en iedereen stemde met het gelach in.

DWAAS VAN EEN FULTON

„Van wie is eigenlijk dat apparaat, dat ze dan een schip noemen?"

„Een zekere Robert Fulton heeft het laten bouwen en hij wil er binnenkort mee gaan varen."

„Nou, dat moet dan wel een enorm eigenwijze kerel zijn om te denken dat hij zonder hulp van wind en zeilen een schip kan laten varen," zei iemand met ergernis in zijn stem. En hij vervolgde: „Stroomafwaarts zal het wel gaan, want dan kan hij het ding laten drijven, maar stroomopwaarts wordt het moeilijker."

Deze en andere smalende opmerkingen werden gemaakt door de vele nieuwsgierigen, die in het begin van de maand mei van het jaar 1814 te hoop waren gelopen aan de Hudsonkade in New York. Hun nieuwsgierigheid en spot golden het schip de *Clermont*, dat daar gemeerd lag. Korte tijd later spraken en dachten de mensen echter heel anders over het schip en zijn ontwerper, „die dwaas van een Fulton".

Van jongs af aan had Robert Fulton, die in 1765 in Little Britain in de Amerikaanse staat Pennsylvanië werd geboren, een grote aanleg voor tekenen gehad. Hij deed niets liever en zijn hartewens was dan ook later schilder te worden. Maar zijn vader vond dat geen passend beroep voor een man en eiste dat Robert bij een juwelier in de leer ging. Al gauw bleek dat de jongen naast zijn aanleg voor tekenen ook een technische knobbel bezat en het duurde niet lang of zijn baas liet de reparatie van alle uurwerken en sieraden aan hem over. In zijn vrije tijd beoefende Robert zijn hobby: hij schilderde en lang niet onverdienstelijk.

Toen zijn vader was gestorven en hij op eigen benen moest staan, ging hij in Philadelphia wonen. Daar kreeg hij bekendheid als portretschilder. Hij verdiende goed en wist in een paar jaar tijds een flink bedrag over te sparen. Van dat geld reisde hij naar Engeland om in Londen bij de beroemde Amerikaanse schilder Benjamin West het vak nog beter te leren.

In de tijd die hij in Londen doorbracht kreeg hij hoe langer hoe meer belangstelling voor werktuigkunde. Nadat hij eenmaal met de stoommachine van James Watt kennis gemaakt had, liet het denkbeeld hem niet meer los dat deze nieuwe krachtbron ongekende mogelijkheden bezat. Als men de stoommachine bijvoorbeeld als krachtbron voor de scheepvaart zou aanwenden, dan zou men niet meer afhankelijk zijn van de wind en het getij. Hij bleef over dit idee nadenken, ook toen hij door de dichter-diplomaat Joël Barlow naar Parijs werd ontboden om daar een groot schilderstuk te maken.

Voordat Fulton zijn eerste stoomschip bouwde verbaasde hij eerst heel Parijs met zijn door mankracht aangedreven duikboot. Met deze boot was het mogelijk een torpedo af te vuren en zo vijandelijke schepen aan te vallen. Toen Fulton met een torpedo een oud scheepswrak vernietigde, wekte dit de belangstelling van Napoleon Bonaparte, die toen nog eerste consul van Frankrijk was. Deze stelde Fulton in staat zijn plan een stoomschip te bouwen verder uit te werken en te verwezenlijken.

Het stoomschip van Fulton maakte op 8 augustus 1803 de eerste proefvaart op de Seine bij Parijs. De stoommachine, die de ontwerper had gebouwd, was echter veel te zwaar voor het kleine, wrakke scheepje, waarin hij was geplaatst en het gevolg was dat kort na de afvaart het schip in tweeën brak. Fulton liet nu een steviger schip bouwen en daarmee maakte hij een paar geslaagde proefvaarten. Iedereen was met stomheid geslagen; een schip zonder zeilen, dat nog voer ook, zo iets was nog nooit vertoond.

Door Napoleon werd een commissie benoemd, die de plannen van Fulton op hun bruikbaarheid moest testen. Na bestudering kwam de commissie tot de conclusie, dat, ofschoon het stoomschip een paar geslaagde proefvaarten had gemaakt, dit toch nooit het schip van de toekomst zou kunnen worden. Er werd in het rapport gewezen op het gevaar voor ontploffing en brand, dat een schip met zo'n machine aan boord zou lopen.

Ontgoocheld en teleurgesteld ging Robert Fulton in 1806 naar Amerika terug. De Amerikaanse regering had vanuit Parijs al het een en ander over zijn stoomschip gehoord en stelde hem een flink bedrag ter beschikking om nieuwe plannen voor een dergelijk schip uit te werken. Met moed en ijver ging Fulton aan het werk. In 1807 liep de *Clermont* van de helling. Toen het was afgebouwd en in afwachting van de proefvaart aan de Hudsonkade in New York lag, had het publiek er alleen maar spot en minachting voor, zoals we in het begin hebben verteld.

Op 15 mei 1814 vond de proefvaart plaats. De „dwaze" en „eigenwijze" Fulton beleefde het mooiste ogenblik van zijn leven toen de *Clermont* statig en waardig de Hudsonrivier opvoer. De mensen die eerst felle en spottende kritiek hadden geleverd waren nu stomverbaasd om wat daar voor hun ogen gebeurde. Maar ze waren ook wel zo sportief om toe te geven dat hun houding tegenover Fulton fout was geweest en niemand was daar gelukkiger mee dan Fulton zelf. Al werd zijn schip in de volksmond nog heel lang „het monster" genoemd, door de prestatie die het had geleverd had het stoomschip de wereld voor zich gewonnen.

Napoleon heeft er later veel spijt van gehad dat hij niet méér aandacht aan Fultons uitvinding had besteed. Toen hij naar het eiland Sint-Helena voer om daar in ballingschap te gaan en zijn schip onderweg door een stoomschip werd gepasseerd, moet hij gezegd hebben: „Toen ik Fulton wegstuurde, gooide ik mijn kroon weg."

Na het succes met de *Clermont* bouwde Robert Fulton nog verscheidene andere stoomschepen, die alle even goed voldeden. Helaas heeft hij de verdere ontwikkeling van het stoomschip niet meer mogen meemaken, want op 25 februari 1815 overleed hij. Maar wel heeft hij een nieuw hoofdstuk toegevoegd aan de geschiedenis van de scheepvaart.

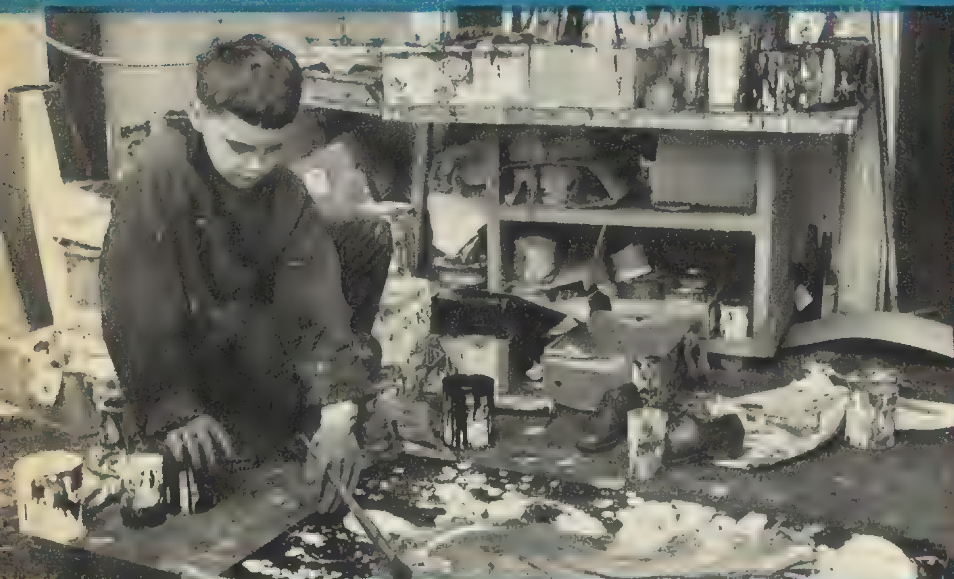
WIE IS... Carlitos ?



Dit is Carlitos Sgarbi. De mensen zeggen dat hij een wonderkind is.

Hij heet Carlitos Sgarbi, hij is tien jaar oud en hij woont in Brussel. Onze lezers in België hebben vast weleens van hem gehoord. Voor degenen die Carlitos nog niet kennen vertellen we hier iets meer over hem.

Als je Carlitos op straat tegenkwam, zou je niets bijzonders aan hem kunnen ontdekken. Hij is een gewone jongen zoals alle anderen. Hij gaat op een gewone school en hij heeft een even grote hekel aan huiswerk als ieder van zijn vriendjes. Toch is er iets met Carlitos aan de hand. In zijn vrije tijd doet hij namelijk iets bijzonders: hij schildert. En dat schilderen is niet een hobby van de laatste paar maanden of jaren, nee, Carlitos schildert al sinds hij vijf jaar oud was. In de vijf jaar dat hij zijn penselen hanteert heeft hij al ongeveer duizend schilderstukken gemaakt, die door de kenners hoog geprezen worden.



Carlitos aan het werk in zijn atelier.

Er wordt beweerd dat Carlitos een wonderkind is en dat is misschien ook wel zo. Hijzelf gelooft er niet in. Hij vindt schilderen alleen maar leuk en als hij even vrij is kun je hem in zijn atelier vinden, maar verder gaan zijn verlangens niet. Als de grote mensen zijn doeken op tentoonstellingen of in musea willen hangen, dan moeten ze dat zelf weten. Carlitos blijft schilderen alleen omdat hij het leuk vindt.

Carlitos woont in Brussel, maar hij is geen Belg. Zijn vader en moeder komen uit Uruguay in Zuid-Amerika, maar omdat vader Sgarbi ambassadeur is, woont het gezin meestal buiten zijn vaderland. Carlitos is in Parijs geboren (6 maart 1953) en nu woont hij met zijn ouders in Brussel. Zijn vader schilderde vroeger ook, zuiver voor zijn liefhebberij, en hij ontving altijd veel schilders en tekenaars bij hem thuis. Daardoor groeide Carlitos op in een omgeving, waar veel over schilderen en schilderijen werd gepraat en als vanzelf kreeg hij belangstelling voor die kunst. Later, toen Carlitos al heel veel doeken gemaakt had en het publiek steeds enthousiaster werd over zijn werk, is vader Sgarbi maar met schilderen opgehouden. Tegen z'n zoon kon hij toch niet op!

Carlitos schildert geen doeken, waarvan je meteen kunt zeggen wat ze voorstellen. Hij maakt alleen *abstracte* schilderijen, die vooral opvallen door de mooie en prachtig bij elkaar passende kleuren. Carlitos wordt dan ook weleens een goochelaar met kleuren genoemd. Veel tijd om te schilderen heeft hij op het ogenblik echter niet. Overdag moet hij naar school en daarna wacht hem zijn huiswerk. Wat er dan nog aan tijd overblijft (onder andere de vrije middagen) is voor het schilderen.

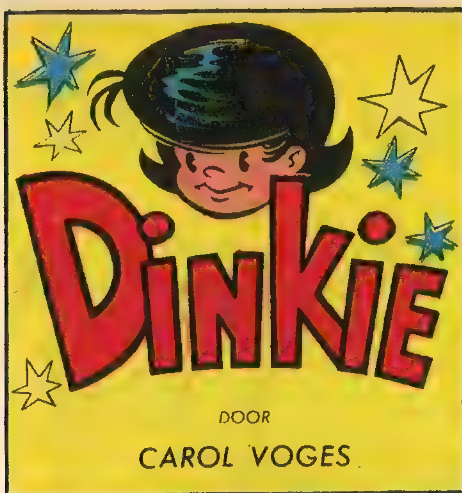
Carlitos heeft met zijn schilderijen al verscheidene grote prijzen behaald en er worden regelmatig tentoonstellingen van zijn werk gehouden. In december van het vorig jaar heeft hij een grote tentoonstelling gehad in het Théâtre Nationale de Belge aan de Rogierplaats in Brussel. Er hingen daar tweehonderd doeken van hem, die hij gemaakt had tussen 1958 en 1963. De tentoonstelling werd een groot succes. Waarschijnlijk zullen zijn doeken ook in andere grote steden van Europa tentoongesteld worden.

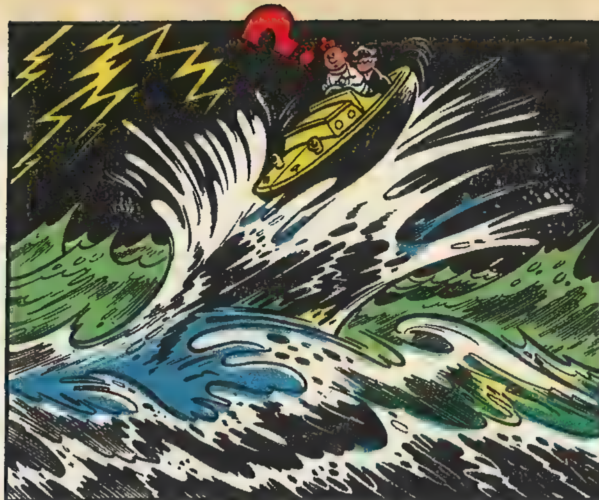
Als je aan Carlitos vraagt wat hij later wil worden, zegt hij, dat hij het liefst van alles schilder wil worden, maar als dat niet zou kunnen, dan wil hij ambassadeur (als zijn vader), advocaat of journalist worden.

Maar voorlopig denkt Carlitos nog niet aan de toekomst. Hij heeft het druk genoeg met zijn school, zijn huiswerk en zijn schilderijen. Als er naast dat alles nog vrije tijd overblijft, dan zingt hij (hij heeft namelijk ook een mooie stem) of hij speelt met zijn verzameling tinnen soldaatjes. Dat de mensen hem een wonderkind noemen en dat alle mensen in zijn vaderland Uruguay reusachtig trots op hem zijn laat hem koud.



Tentoonstelling of niet, het huiswerk moet gemaakt worden!


DINKIE
DOOR
CAROL VOGES



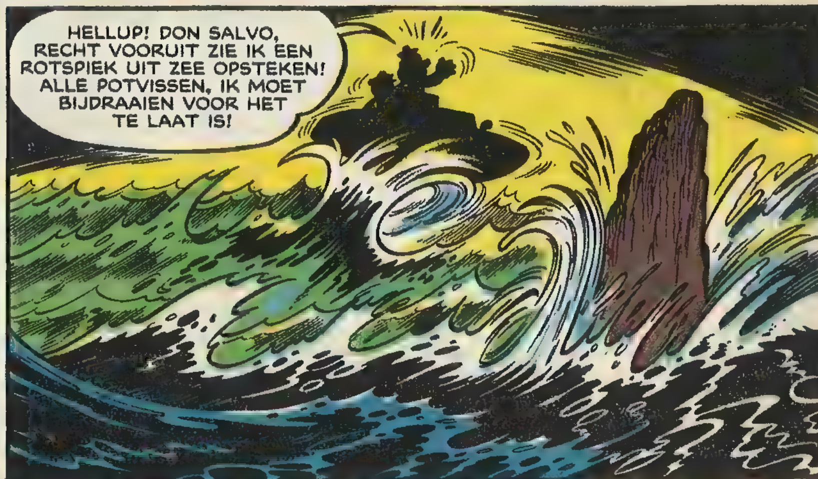

WAT EEN NOODWEER! HOU DE SCHUIT RECHT, MATROOS! MET ZIJN KOP OP DE GOLVEN!
AI, AI, KAPITEIN!


DIE LANDROTTEN IN HET VOORONDER KUNNEN HUN LOL WEL OP MET DEZE STORM!


DAT KAN WEL ZIJN, MATROOS, MAAR DIE BEN BONKERT ZAL MIJ, KAPITEIN DON SALVO, NIET UIT DE VINGERS GLIPPEN! HEB JE DAT BEGREPEN?


EN TOCH ZIT IK LIEVER IN EEN SCHUITJE OP DE KERMIS DAN OP DIE BOOT VAN U!
GEEN GEKLETS, MATROOS! DOE JE WERK!


ONZE AVONTURIERS HADDEN HET IN HET VOORONDER ALLESBEHALVE PRETTIG. ZE WERDEN ALS TENNISBALLEN IN EEN LEEG VAT HEEN EN WEER GESTUITERD EN ZE VROEGEN ZICH AF WAT DIT ALLES TE BETEKENEN HAD.


HELLUP! DON SALVO, RECHT VOORUIT ZIE IK EEN ROTSPIEK UIT ZEE OPSTEKEN! ALLE POTVISSEN, IK MOET BIJDRAAIEN VOOR HET TE LAAT IS!

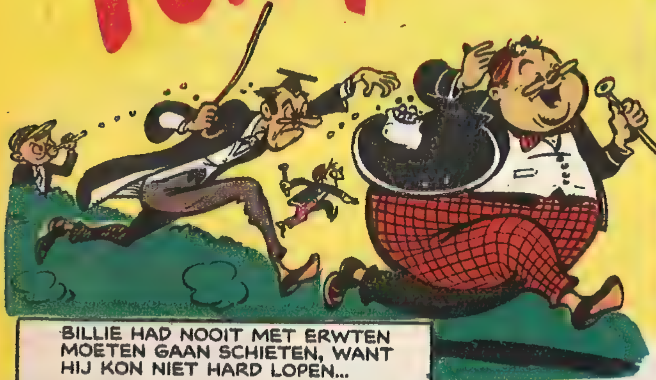

MATROOS, IK NEEM HET ROER OVER! GA JIJ ALS DE WEERGA DAT LANDVOLK NAAR BOVEN HALEN! WE KRIJGEN ANDERS DE GROOTSTE ONGELUKKEN! EN ZORG DAT IEDEREEN RUSTIG BLIJFT!


TE LAAT
ALLE ZEESLANGEN! WE ZIJN VERLOREN!!


HOU JE GOED VAST, MATROOS, ANDERS SLEURT DE STORM JE MEE!
BONK

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld




























DANK JE, JAN! ZO'N LUCHTKUSSEN MET STRAALAANDRIJVING IS NET WAT IK NODIG HEB!
HELP!


IK HEB JE TOCH GEZEGD, DAT JE MIJ NIET KUNT ONTLOPEN?
PATS!

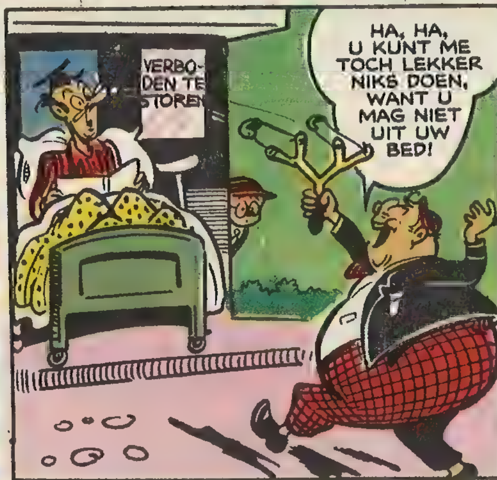

HEE, KIJK UIT!
HA, HA, IK HEB HET KUSSEN IN ZIJN ACHTERUIT GEZET!
ZZ
ZZ!
ZZ!
ZZ!


ZIEKEN-ZAAL
HEE ZEG, WAT MOET DAT BETEKENEN?
BANG!
ZZ
ZZ
ZZ


HIJ ZAL RUST MOE-TEN HOUDEN, DOKTER!
JA, DA'S HEEL GOED VOOR HEM!
ZIEKEN ZAAL


U MAG VOORLOPIG NIET UIT BED, HOOR!
ZIEKENZAAL
PRACH-TIG, DAN KAN IK NU MIJN GANG GAAN!


GA EENS EVEN OPZIJ, JAN! IK ZOEK EEN NIEUW WAPEN!
UITGEVONDEN DOOR JAN KLEIN
DUBBELE KATAPULT
ZESLOOPS ERWTEN-SCHIETER
ERWTEN


VERBO-DEN TE STOREN
HA, HA, U KUNT ME TOCH LEKKER NIKS DOEN, WANT U MAG NIET UIT UW BED!


DENK MAAR NIET DAT IK BANG VOOR U BEN!
PING!


PSST! PSST!
IK GA NOG WAT ERWTEN HALEN. MENEER KWEL KAN ME TOCH NIKS MAKEN!
MAAR BILLIE HAD NIET GEZIEN WAT JAN ONDER HET BED VAN MENEER KWEL UITVOERDE...


EN EVEN LATER...
LIEVE HELP, WAT KOMT DAAR AAN?
ERWTEN
GROOT FORMAAT


IK HEB JE TOCH GEZEGD: MIJ ONTLOOP JE NIET!
GROTE GRIEZELS, HIJ HEEFT EEN GEMOTORISEERD BED!
WEER EEN VAN MIJN UITVINDINGEN, BILLIE!

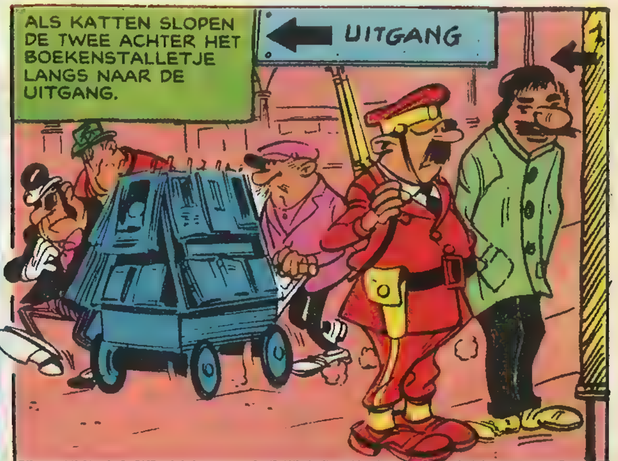


Kareltje Sprint

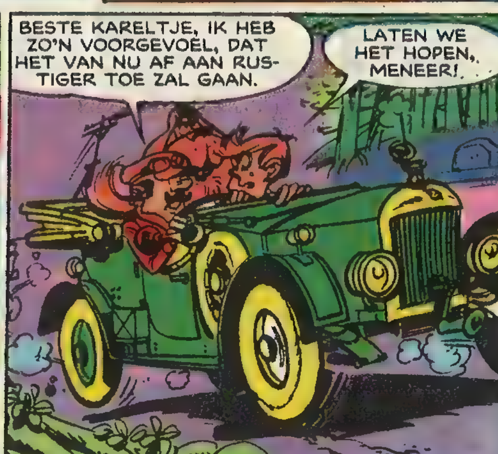












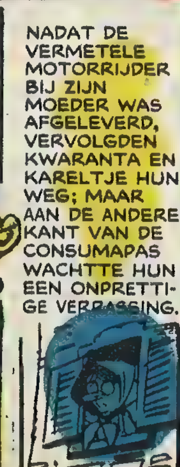


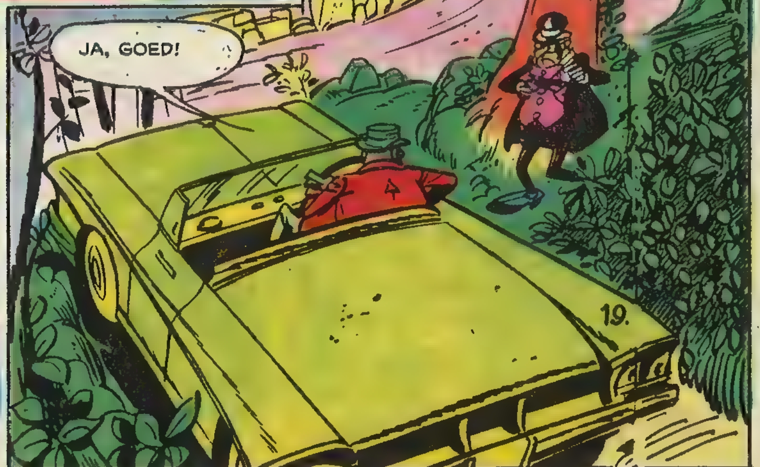










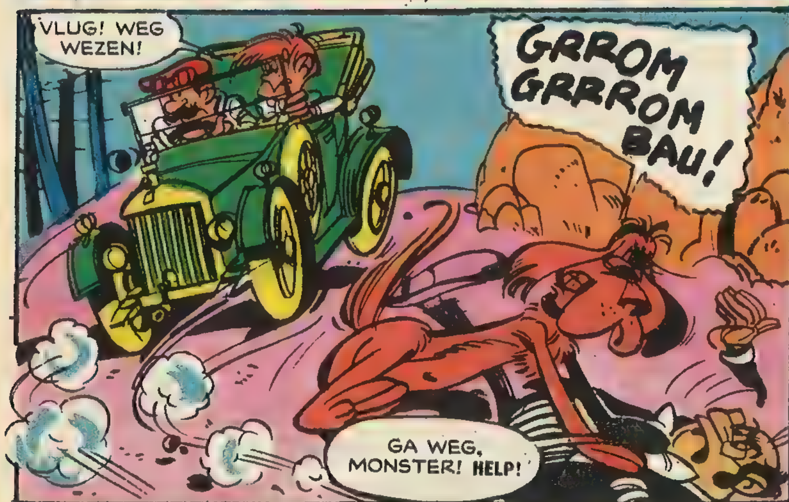


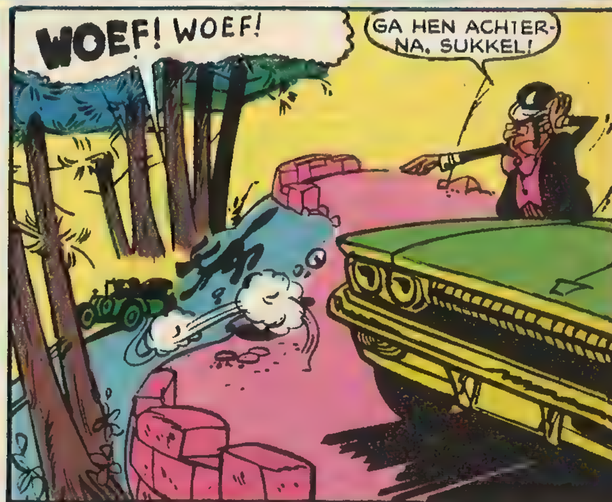

DAAR ZIJN ZE! ÉÉN... TWEE... DRIE...
NU!

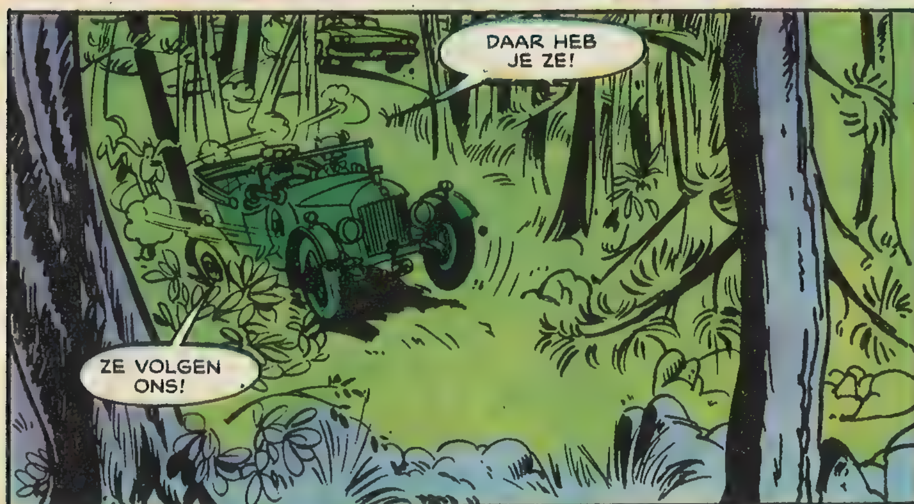

GOEIE GENADE!
Ai!


?!
GRRRROM
HANDEN OMHOOG EN UITSTAPPEN!


GRRRRROM!
NIET DOEN!


VLUG! WEG WEZEN!
GRROM GRRROM BAU!
GA WEG, MONSTER! HELP!


WOEF! WOEF!
GA HEN ACHTER-NA, SUKKEL!


DAAR HEB JE ZE!
ZE VOLGEN ONS!


PAS OP, MENEER! PAS OP!
MI 001

EVEN LACHEN



„Treed binnen, vriend!"







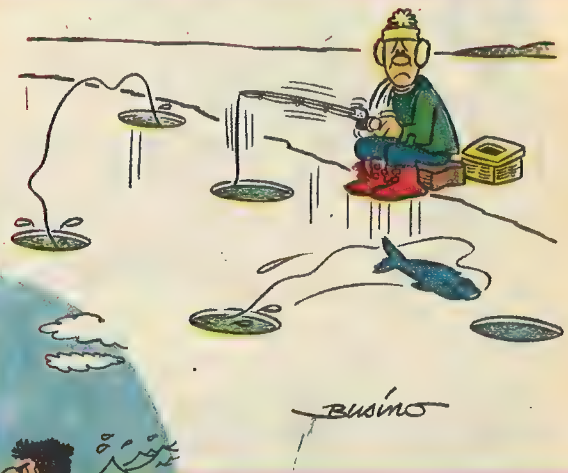




„De weg is hier een stuk beter, hè, Jan?"

„Elke vier uur neem je er een!"





„Weet je niks anders dan „Op de zee stil en verlaten"?"







Map en Moppie















Het komt in de bus



ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Kitty de Groot (15), Flierbeekstraat 12, Amersfoort, wil corresponderen met een r.k. jongen tussen zestien en twintig jaar. Hobby's: moderne muziek, dansen, lezen, zingen en sport. • *Beatidora Kuyper, Veerstraat 25, Hilversum,* wil corresponderen met een jongen van zestien jaar op de Ned. Antillen. Hobby's: sport en muziek. Wie kan haar aan een adres helpen? • *Ronald Scheide (14), Freek Oxstraat 4 I, Amsterdam-Slotermeer,* verzamelt: oude ansichtkaarten van Amsterdam van vóór 1917 en groot formaat postzegels van Monaco, Zwitserland, Frankrijk en (ex-)koloniën, Luxemburg, U.S.A. en Canada. In ruil hiervoor biedt hij aan: alle soorten ansichtkaarten, lucifersmerken, suikerzakjes, speldjes, Capt.-Grantplaatjes en vele andere albumplaatjes. • *Henri Palmans, Klein-Seminarie, Sint-Truiden, België,* zoekt een r.k. correspondentievriend van veertien jaar in Nederland. Hobby's: vogels en fotografie. • *Ilona Scheide (17), Freek Oxstraat 4 I, Amsterdam-Slotermeer,* verzamelt: foto's en persfoto's van en beschrijvingen over Maria Callas (ook uit buitenlandse tijdschriften) en postzegels van vogels, vlinders, bloemen en vissen. In ruil hiervoor biedt zij aan: ansichtkaarten, foto's van filmsterren, sigarebandjes, lucifersmerken en suikerzakjes. • Twee meisjes: *A. M. Spijkerman (16), Lienstraat 12, IJmuiden,* en *R. Jochems (17), Lange Nieuwstraat 56, IJmuiden,* willen corresponderen met twee artistieke jongens van zeventien of achttien jaar. Hobby's: jazz, klassieke muziek en modern ballet. • *Mia Helwegen (17), Rosslag 2, Herten (L.),* wil corresponderen met een r.k. jongen van achttien jaar. • *Alie van Oort (15), Coornhertkade 70, Alkmaar,* wil corresponderen met een jongen van zestien of zeventien jaar, liefst in Noord- of Zuid-Holland. Hobby's: schaatsen en lezen. • *Els Helwegen (18), Rosslag 2, Herten (L.),* wil corresponderen met een r.k. jongen tussen achttien en twintig jaar. • *Ellie Langermans (11), Stadhoudersdijk 16, Waspik (N.-Br.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Dick Hameetman, Boerhaavelaan 76, Deventer,* doet de volgende aanbieding: voor tien postzegels van Nederland, de Overzeese Rijksdelen of Azië geeft hij vijftien suikerzakjes terug. • *Tonnie Langermans (14), Stadhoudersdijk 16, Waspik (N.-Br.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Henk Pals (15), Esdoornstraat 5, Krommenie (N.-H.),* wil corresponderen met meisjes van veertien of vijftien jaar. Hobby's: moderne muziek, dansen en sport. • *Saskia Salimans (14), Maasstraat 1, Bergen (L.),* wil corresponderen met een jongen van vijftien of zestien jaar. Hobby's: zwemmen, lezen, badminton en film. • *Roel Palthe (14), Parallelweg 25, Julianadorp, Curaçao,* wil corresponderen met een jongen en/of meisje van zijn leeftijd, liefst uit Groningen of Drente. Hobby's: Curaçaose dansen, accordeon spelen en teenagermuziek. • *Gerry van Rijn, Voorstraat 3, Ravenstein (N.-Br.),* wil corresponderen met een Nederlandse jongen tussen achttien en twintig jaar, die zingt en gitaar speelt. Hobby's: zingen, toneelspelen en schaatsen. • *Gerard van Gool (19), Jan de Rooystraat 2, Oss (N.-Br.),* en *P. v. d. Haterd, Broesstraat 19, Berghem (N.-Br.),* zoeken een correspondentievriendin van hun leeftijd. • *Jannie Koes (16), Kogerweg K 63, De Koog, Texel,* wil corresponderen met een jongen van zestien of zeventien jaar. • *Cocky Degen, Cornelia Schadeweg 6, Oosterbeek (Gld.),* wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van ongeveer zestien jaar. • *José van Sonsbeek, Constant Erzeijstraat 23, Utrecht (Hoograven),* wil corresponderen met een jongen of meisje van twaalf tot veertien jaar. • *Herman Wessels (12), Stoofdijk 64, Dinteloord (N.-Br.),* doet de volgende aanbieding: voor een speldje geeft hij tien lucifersmerken, acht plaatjes van schepen, tien suikerzakjes, tien sigarebandjes of een serie postzegels terug. • *Annie Haverkort (14), R 401 De Witman, Slagharen (Ov.),* en *Graddy Maas (14), Sluisweg R 171, Slagharen (Ov.),* willen corresponderen met een r.k. jongen of meisje van hun leeftijd. • *Riekie Hekman (17), Rel 28, Raalte,* zoekt een correspondentievriend of -vriendin van haar leeftijd. Hobby's: lezen en muziek. • *Piet de Boer (15), Gildenlaan 16, Velsen-Noord,* wil corresponderen met een meisje van veertien jaar. • *Jenny Schotkamp, Kerkstraat 9, Tholen (Zld.),* wil corresponderen met een jongen of meisje van vijftien tot achttien jaar. Hobby's: gitaar spelen, postzegels, moderne muziek. Ook zou zij graag postzegels ruilen.



Het raadsel van de stille vallei

Tekst: Eda & Richard Crist – Illustraties: Herman Giesen

19

KORTE INHOUD: *Meneer Bonner is met zijn dochter Dodey, zijn zoon Bobbie en hun hond Sheila in het dorpje Deer Lich in de bergen van Pennsylvania aangekomen. Zij maken kennis met mevrouw Leach en haar broer Sim. Randy, een jongen uit de buurt, vertelt, dat er een ongeluk is gebeurd. Op een boom bij het huisje is een vreemd mannetje getekend. Kolendelvers willen het land van mevrouw Tennisson omploegen en zij en Randy kunnen daar niets tegen doen, omdat ze geen bewijs hebben, dat het land hun eigendom is. Dodey, Bobbie en Randy gaan naar de Schoorstenen van het Dode Paard. Ze vermoeden dat er zich iemand bij de Schoorstenen ophoudt. Dodey en Bobbie vinden een oude krant uit het jaar 1892, waarin een berichtje staat over een ongeluk met een postkoets. Meneer Yancy, de postbode, vertelt hun hoe het is gebeurd. De koets is door struikrovers overvallen. De inhoud, een zak met geld en geldswaardige papieren, is nooit teruggevonden. De kinderen vermoeden dat het eigendomsbewijs van de Tennissons in die zak heeft gezeten. Ze besluiten de kwestie nader te onderzoeken. De jongens verdenken Sim Leach ervan dat hij bij de Schoorstenen op zoek is naar de schat. Op een avond volgen ze hem, als hij er weer heen gaat. In een grot ontmoet hij een onbekende man. Later gaan ze opnieuw naar de Schoorstenen, nu vergezeld door meneer Bonner. Ze vinden de grot, maar worden door de onbekende verjaagd. Later vertelt Sim hun, dat deze man zijn broer Chris is, die vroeger de helper van de koetsier van de postkoets is geweest, maar die zelf het ongeluk toevallig niet heeft meegemaakt. Deze Chris wil nu alleen de postzak vinden. Er breekt een onweer los en de kinderen gaan schuilen in een oude ruïne.*

* * *

Hij zou er regelrecht mee naar het postkantoor gaan," zei Dodey. „Hij zou niet met zichzelf in het reine kunnen komen, als hij dat niet deed. Hij zou het zijn plicht achten de postzak aan de directeur te overhandigen. Dan pas zou zijn geweten rustig zijn."

„Daar ben ik nog niet zo zeker van," zei Bobbie. „Hij is zo lang tussen de rotsen alleen geweest, dat hij waarschijnlijk niet goed meer bij zijn hoofd is. Als hij de postzak vindt, denk ik dat hij er heel hard mee gaat weglopen door de bossen en dat hij voor altijd verdwijnt. Hee!" Hij keek naar Dodey. „Wat is er aan de hand?"

Dodey was half opgestaan en wees naar een hoopje rommel, dat lag bij de overblijfselen van wat eens een open haard was geweest.

„Kijk eens!" zei ze, terwijl ze probeerde haar stem gewoon te laten klinken. „Weten jullie wat dat is?"

„Een hoop rommel," zei Bobbie. Hij wendde zich tot Randy en zei verontschuldigend: „Ze is altijd al een beetje eigenaardig geweest."

Maar Randy was ook opgestaan en keek zo opmerkzaam naar de hoop stenen, dat Bobbie eindelijk toch ook maar overeind kwam.

„Weet je nog wel," zei Dodey, „dat we dachten, dat de schoorsteen in de grot van de oude man de plek was, die de rovers hadden gebruikt om hun buit te verbergen?"

„Daar hadden we het toch juist over, suffie."

Ongeduldig ging Dodey voort: „Snap je het dan niet? Daar heb je nóg een schoorsteen!"

Terwijl hij deed alsof hij diep medelijden met haar had, antwoordde Bobbie: „Ja, hoor, je hebt gelijk. Dat is óók een schoorsteen." Hij wachtte even. „Ik zie het zó voor mijn ogen gebeuren. We leven in het jaar 1892. Het loopt tegen de avond. De beide wanhopige bandieten komen met de postzak uit de rotsen. Ze kloppen aan de deur — klop, klop... Als meneer Radijs opendoet, zeggen ze: „Neem ons niet kwalijk, meneer, maar mogen wij onze bagage even in uw schoorsteen stoppen? We zouden weleens in moeilijkheden kunnen komen en daarom willen we graag de handen vrij hebben." „Maar natuurlijk, heren, dat spreekt vanzelf," zegt meneer Radijs dan. „Kom maar gauw binnen. Terwijl u het spul in de schoorsteen stopt, zal ik mijn vrouw een lekker glas gemberbier voor u laten inschenken." Zo is het natuurlijk gegaan," besloot Bobbie sarcastisch.

„Het huis was toen al niet meer bewoond," zei Randy. „Sam Winger schreef in zijn brieven dat de overval plaatshad dicht bij het huis, waar Radijs *vroeger* gewoond had. Dat betekent dat de familie toen al verhuisd was. Dodey kan best gelijk hebben."

Bobbie begon tegen te sputteren, maar Dodey viel hem in de rede: „Waarom zou het deze schoorsteen niet geweest kunnen zijn? In de brieven stond dat niemand wist, wie de bandieten waren. Dat betekent dat ze niet uit de omgeving van Deer Lich kwamen. En als het vreemdelingen waren, wisten ze waarschijnlijk niet eens dat de rotsen hier Schoorstenen worden genoemd. Ze bedoelden de gewone schoorstenen."

Bobbie keek met nieuwe belangstelling naar de hoop stenen bij de haard.

„Zeg! Dan zouden ze die postzak heel goed in deze schoorsteen verstopt kunnen hebben! Een van de rovers zei immers dat ze de buit veilig zouden verbergen bij die schoorsteen. Dit was waarschijnlijk het enige ding hier in de buurt, dat zij een schoorsteen noemden!"

„Dat zei ik toch juist," merkte Dodey vriendelijk op.

Randy keek eens naar de lucht. „Het klaart al op in het oosten," zei hij. „Zodra het droog is, zullen we eens gaan kijken. Jeminee! Dat zou een mooie mop zijn, als wij de postzak hier vonden, terwijl de oude man daar al zo lang bij de Schoorstenen heeft rondgesnuffeld!"

Hun geduld werd wel op de proef gesteld, want de regen bleef nog een hele tijd onophoudelijk met eentonig geruis neerstromen. Maar eindelijk brak de zon dan toch door de wolken en boven de boomtoppen prijkte een regenboog.

„Dat is een goed teken!" juichte Dodey, terwijl ze naar de kleurige boog wees. „De postzak moet hier vast en zeker zijn!"

Na een paar minuten regende het helemaal niet meer. De regenboog vervaagde en de drie kinderen schoten als evenzovele raketten uit hun twijfelachtige schuilplaats te voorschijn.

De helft van de schoorsteen was naar binnen gevallen en lag als een slordige hoop stenen bij de opening achter de

„Kijk eens!" zei ze, terwijl ze probeerde haar stem gewoon te laten klinken.



haard. Om die hoop stenen te verwijderen hadden ze eigenlijk een bulldozer of zo iets moeten hebben in plaats van drie paar jonge handen.

Maar zonder aarzelen vielen ze op de bovenste stenen aan. Hijgend en kreunend, duwend en trekkend slaagden ze erin deze in beweging te krijgen en weg te rollen. Zo kregen ze er nog weer vier van hun plaats. Toen liet Randy hun zien, hoe ze stevige stokken als hefboom konden gebruiken, en op die manier ruimden ze nog meer rommel op. Ze moesten verscheidene keren even ophouden om uit te blazen en Bobbie begon te twijfelen.

„Het is veel te veel werk," mopperde hij. „Straks hebben we uren in deze smeerboel zitten rommelen en dan blijkt de postzak er toch niet in te zitten. Jongens, dan is het niet best, hoor!"

„Ben je boos, pluk een roos, zet hem op je hoed, dan word je wel weer goed," lachte Dodey.

Ze zwoegden nog een poosje door. Eindelijk lagen er geen stenen meer voor het gat in de haard. Maar in het rookkanaal zagen ze weer andere, die boven op elkaar waren geplaatst en een soort pilaar binnen in de schoorsteen vormden.

Zonder een woord te zeggen grepen Randy en Bobbie de middelste steen ieder aan een kant beet en trokken. . . Een stapel stenen en een verstikkende wolk stof kwamen uit het gat.

„Lieve help!" riep Bobbie verschrikt uit, terwijl hij het stof met beide handen van zijn gezicht wegsloeg en achteruit strompelde. „Het lijkt wel of ze daar een baal droge kalk in hadden opgeslagen!"

Het stof bleef in de lucht hangen en nog steeds rolden er stukken puin uit de schoorsteen op de grond.

Opeens slaakte Randy een juichkreet en rende naar de opening toe:

„Hij zit erin! Hij zit erin!" riep hij buiten zichzelf van opwinding. Hij liet zich op de knieën vallen en stak zijn arm in de opening van de schoorsteen.

Dodey en Bobbie kwamen vlak achter hem staan. Gretig grepen ze de bobbelige zak vast, die nu boven op de stenen lag en trokken hem uit het stof vandaan.

De postzak was van boven dichtgebonden met een touw, waaraan een roestig hangslot hing. Het linnen was bruin en broos en de zak rook naar oud papier.

Er was een kleine winkelhaak in gescheurd op de plaats waar de zak over de ruwe stenen was getrokken. Overigens was hij nog helemaal heel, nadat hij meer dan een halve eeuw knus in het rookkanaal van de schoorsteen verborgen had gezeten. Er stond met blauwe letters op gedrukt: Staatsposterijen.

Koortsachtig begon Bobbie zijn zakken leeg te halen. In een wip had hij zijn zakmes gevonden. Hij ging ermee naast de postzak op de grond zitten.

„Hee, wacht eens even!" waarschuwde Randy. „Dat is staatseigendom, vriendje! Het is bij de wet verboden om die zak open te maken."

„Ga nou gauw weg! Die zak heeft hier al meer dan zeventig jaar gelegen. Wie zal het nu erg vinden, als ik hem openmaak?"

„Maar als het hele bedrag van vierduizend dollar er nu eens niet meer in zit?" vroeg Randy. „Of als er eens helemaal geen geld meer in zit? Wat dan? Hoe moeten we dat dan aan de directeur van het postkantoor uitleggen, als hij ziet, dat wij de zak hebben opengemaakt?"

Met tegenzin knipte Bobbie zijn mes



Hij liet zich op de knieën vallen en stak zijn arm in de opening van de schoorsteen.

weer dicht en stak het in zijn zak. „Jammer! Ik hoop maar dat al die oude postzegels. . ."

„Het is vooral jammer voor de oude man, dat hij de zak niet heeft kunnen vinden," zei Dodey. „Ik vind dat we het hem direct moeten vertellen. Ik geloof er niets van dat hij de zak zou grijpen en ermee vandoor zou gaan."

„Ik wel," zei Bobbie.

„Hij vond dat het zijn taak was de postzak alleen terug te vinden," zei Dodey. „Hij moest met zichzelf in het reine komen, omdat zijn geweten hem niet met rust liet."

Ze wist niet goed, wat ze nu het eerst moesten doen. In zekere zin kon ze de gevoelens van de oude man — van Chris Leach — wel begrijpen. Hij was nu eenmaal de helper van de koetsier van de verongelukte postkoets geweest. Het zou ongetwijfeld een vreselijke schok voor hem zijn, als hij hoorde dat iemand anders de postzak had weten te ontdekken.

„We zouden het beste aan meneer Sim kunnen vragen, wat we moeten doen," zei ze. „Hij kent de oude man en hij weet misschien, hoe die het nieuws zal opvatten! Als Sim denkt dat zijn broer de postzak voor zichzelf wil houden, zal hij het ons vast en zeker wel vertellen en dan brengen we de zak zelf naar de stad."



Randy werd ongeduldig. „Ik snap niet, waarom wij de oude man een dienst zouden moeten bewijzen! Waarom zouden we in vredesnaam rekening moeten houden met een man die met een geweer de bossen onveilig maakt? We weten dat er een heleboel post in deze zak zit voor andere mensen en. . . misschien ook een koopakte. Nee, jongelui."

Randy pakte de postzak schijnbaar vastbesloten beet. „Ik wil niet het risico lopen, dat de oude man hem te pakken krijgt."

Dodey kon nu haar geheim niet langer bewaren.

„De oude man is een broer van Sim Leach. Sim heeft het ons vanmorgen verteld. We hebben hem moeten beloven, dat we het tegen niemand zouden zeggen. Maar. . ."

„Zijn broer?" Randy sperde zijn ogen wijd open.

„Ja," zei Bobbie. „Het is zijn broer Chris."

De uitdrukking van Randy's gezicht weerspiegelde eerst uiterste verbazing, toen kon je zien dat hij er iets van begon te begrijpen.

Hij knikte.

„Ach ja, natuurlijk, oude Chris. Nu weet ik het weer. Ik heb hem weleens gezien, als hij bij de familie Leach op bezoek was. Hij knapte daar vaak allerlei karweitjes op. Later is hij teruggegaan naar de plaats waar hij woonde. . . of tenminste, ik dacht, dat hij teruggegaan was. Dus de oude man is Chris Leach. . . Wat zeg je me dáárvan. . ."

Hij stond even naar de postzak te staren en richtte zich toen op.

„Passen jullie op de zak," zei hij. „Ik ga Sim Leach halen."

HOOFDSTUK XIV

Ontmoeting met de oude man

Bobbie keek Randy na, totdat deze in de natte bossen was verdwenen. Toen liep hij naar de met stof bedekte postzak en bekeek hem van alle kanten.

„Als je nog eens wat weet," mopperde hij humeurig. „We zwoegen en sjouwen en krijgen blaren op onze handen om die stenen uit de schoorsteen te halen; we vinden de postzak en wat doen we dan? Dan geven we hem aan een krankzinnige! En waarom? Omdat we zulke zoete kindertjes zijn!"

„We gaan toch eerst aan Sim vragen, wat we moeten doen," verdedigde Dodey zich. „Daar was jij het toch ook mee eens!"

„Helemaal niet. En Randy was er ook niet erg enthousiast over. Als Sim nou eens zegt dat we de postzak aan Chris moeten geven? Of misschien zegt hij wel: Stop hem weer in die schoorsteen. Dan de stenen er weer voor en daarna, zegt hij, zal ik tegenover mijn broer laten doorschemeren, dat er in de oude ruïne van het huis van Radijs een schoorsteen zit, die weleens interessant voor hem zou kunnen zijn. Dan kan hij de postzak eruit gaan halen om hem als een zoete jongen regelrecht naar het postkantoor te brengen." Bobbie spreidde zijn handen uit. „Maar als Sim zich nu eens vergist? Als Chris nu eens de benen neemt met de postzak? Als we hem nooit terugzien? Hoe moet het dan met de koopakte? En met de postzegels? Nou? Zeg er eens wat!"

Dodey gaf geen antwoord. Ze bleef een hele tijd doodstil op een droge steen zitten, terwijl de angst van Bobbie langzaam maar zeker ook aan haar begon te knagen. Ze twijfelde. Misschien was het wel waar dat ze per slot van rekening een te groot risico namen. Als het erop aankwam, konden ze niet van Chris verwachten, dat hij normaal zou handelen. Haar medelijden met de oude man raakte op de achtergrond bij het grote risico dat ze namen. Randy's koopakte was verschrikkelijk belangrijk.

„We zullen de postzak meenemen," zei ze. „We zijn hier veel te dicht bij de Schoorstenen. Laten we hem meenemen naar het huis van de Tennissons, dan kunnen we daar wel op Sim en Randy wachten. Misschien komen we hen onderweg wel tegen."

Bobbie knikte heftig, dat hij het er roerend mee eens was, en pakte de zak op. „Ik geloof, dat ik hem wel kan dragen. Neem jij Sheila maar, dan gaan we langs de kortste weg."

„Waar is Sheila dan?" Dodey fronste haar wenkbrauwen en keek naar alle kanten in het rond. De hond was nergens te zien. Het enige geluid dat ze hoorde, was het eentonige gedruppel van het water dat van de balken afliep.

„Nou, en jij had haar aan de riem!" mopperde Bobbie. „Heb je haar dan niet vastgebonden?"

„Ik. . . ik. . . geloof dat ik zo opgewonden was. . ."

„Het is fraai, hoor, dat moet ik zeggen!" Bobbie was hevig verontwaardigd en hij keek Dodey woedend aan. „Hoe moeten we haar nu vinden? Als we roepen of fluiten, staat de oude man zo dadelijk voor onze neus."

„Ze zal heus wel vanzelf bij ons terugkomen."

„Ja, dat zal ook wel. Maar wij moeten hier nu direct weg."

„Misschien is ze wel vlakbij. Als we haar nu eens zachtjes roepen. . ."

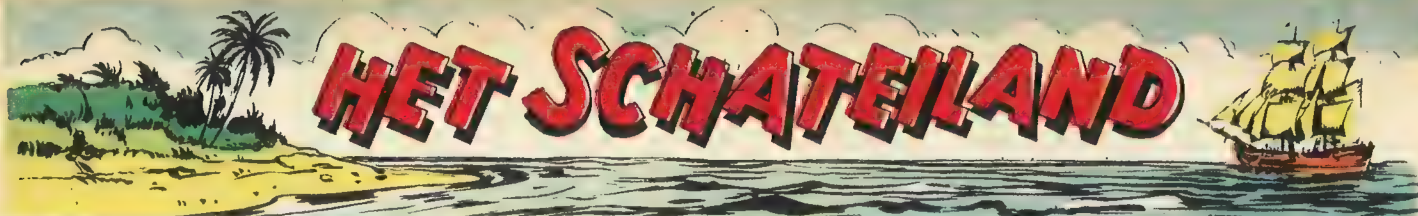
„Stil eens!" Bobbie stak zijn hand op.

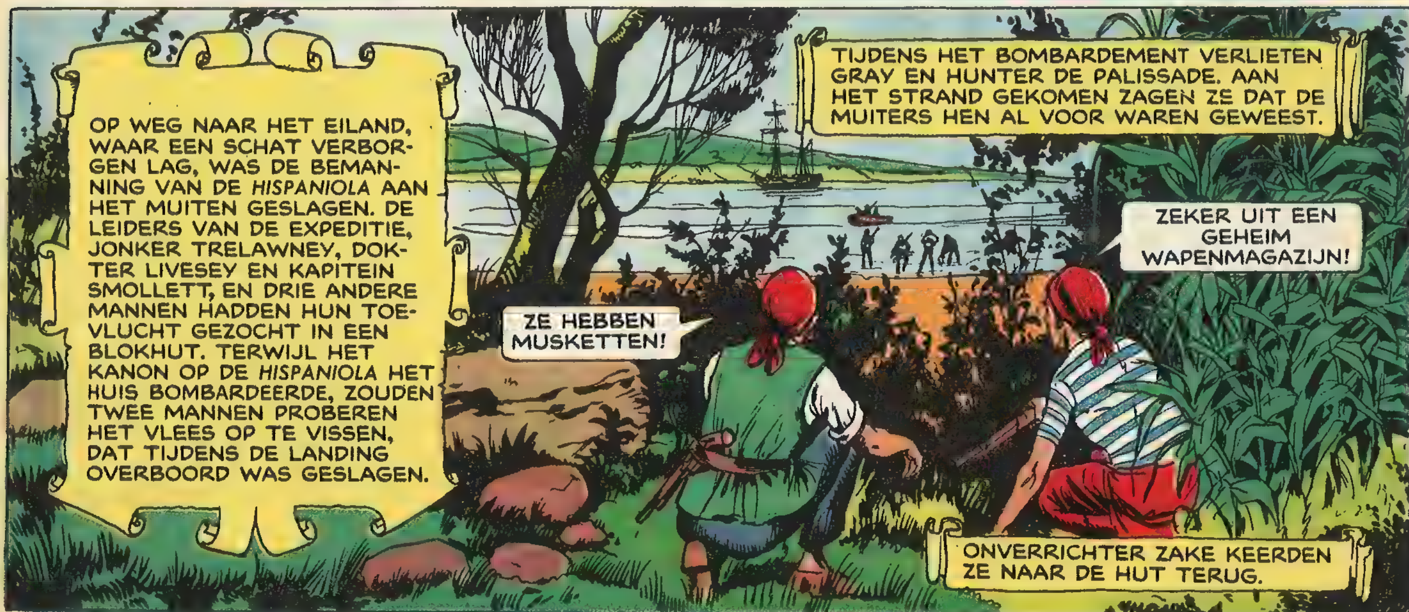
Uit de richting van de baai hoorden ze Sheila hevig blaffen. Tussen de bomen door klonk opeens onafgebroken het opgewonden geblaf van de hond. Ze wist van geen ophouden. Ze ging net zo hard tekeer als op die dag, dat ze de bruine kip van de familie Tennisson had opgejaagd.

„Ze zit zeker achter het een of andere dier aan," zei Dodey. „Wat zullen we doen? Het is heel goed mogelijk dat de oude man haar hoort blaffen en dan weet hij meteen, dat wij in de buurt zijn. Misschien is ze zelfs wel bij de Schoorstenen geweest en heeft hij haar al gezien. . ."

„We moeten tóch in de richting vanwaaruit dat geblaf komt. Kom mee, we gaan!"

Bobbie zwaaide de postzak over zijn schouder en stapte over het puin heen naar buiten. *Wordt vervolgd*


HET SCHATEILAND


OP WEG NAAR HET EILAND, WAAR EEN SCHAT VERBORGEN LAG, WAS DE BEMANNING VAN DE *HISPANIOLA* AAN HET MUITEN GESLAGEN. DE LEIDERS VAN DE EXPEDITIE, JONKER TRELAWNEY, DOKTER LIVESEY EN KAPITEIN SMOLLETT, EN DRIE ANDERE MANNEN HADDEN HUN TOEVLUCHT GEZOCHT IN EEN BLOKHUT. TERWIJL HET KANON OP DE *HISPANIOLA* HET HUIS BOMBARDEERDE, ZOUDEN TWEE MANNEN PROBEREN HET VLEES OP TE VISSEN, DAT TIJDENS DE LANDING OVERBOORD WAS GESLAGEN.
TIJDENS HET BOMBARDEMENT VERLIETEN GRAY EN HUNTER DE PALISSADE. AAN HET STRAND GEKOMEN ZAGEN ZE DAT DE MUITERS HEN AL VOOR WAREN GEWEEST.
ZE HEBBEN MUSKETTEN!
ZEKER UIT EEN GEHEIM WAPENMAGAZIJN!
ONVERRICHTER ZAKE KEERDEN ZE NAAR DE HUT TERUG.


PLOTSELING KLONK ER BUITEN DE PALISSADE EEN STEM EN EVEN LATER VERSCHEEN JIM IN DE DEUROPENING.


HIER VOLGT HET RELAAS VAN JIM HAWKINS, DE KAJUITSJONGEN, DIE OP ZIJN ZWERFTOCHT OVER HET EILAND EEN MAN, BEN GUNN, ONTMOETTE, DIE DAAR AL JAREN WOONDE.
ZE NEMEN DE BLOKHUT ONDER VUUR!
KORT NADAT WE DE BLOKHUT HADDEN ONTDEKT, OPENDEN DE MUITERS OP DE *HISPANIOLA* HET VUUR OP DE PALISSADE.


EN VERGEET VOORAL NIET TE ZEGGEN DAT BEN GUNN SCHATRIJK IS!
DAT KOMT IN ORDE!
DE KOGELS VIELEN OOK IN ONZE RICHTING EN WE BESLOTEN IEDER EEN ANDERE KANT UIT TE GAAN.


IK ZAL EENS KIJKEN OF ER NOG MUITERS OP HET EILAND ZIJN.
MIJN VRIENDEN, DIE NAAR IK VERONDERSTELDE WEL IN DE BLOKHUT ZOUDEN ZIJN, DURFDE IK WEGENS HET BOMBARDEMENT NOG NIET OP TE ZOEKEN.


DAAR MOET BEN GUNN ZIJN BOOTJE VERSTOPT HEBBEN.
NA EEN POOSJE GELOPEN TE HEBBEN KWAM IK BIJ DE OVERHANGENDE ROTS, WAARVAN BEN GUNN GESPROKEN HAD.

PLOTSELING ZWEEG HET KANON EN BEHOEDZAAM SLOOP IK, BESCHUT DOOR DE INVALLENDE DUISTERNIS, IN DE RICHTING VAN DE *HISPANIOLA*. VANUIT MIJN SCHUILPLAATS ZAG IK DAT EEN DEEL VAN DE MUITERS NOG NIET AAN BOORD WAS, MAAR DAT DE MANNEN OP HET STRAND DE ROEIBOOT WAARMEE, ZOALS IK LATER HOORDE, MIJN VRIENDEN GELAND WAREN, IN STUKKEN SLOEG.

WE ZULLEN HET BOOTJE VAN BEN GUNN MOETEN GEBRUIKEN, WILLEN WE OOIT WEER AAN BOORD KOMEN!

HET WAS AL DONKER, TOEN IK OVER DE PALISSADE KLOM EN MIJN VRIENDEN ALLES VERTELDE WAT IK HAD MEEGEMAAKT.

WAARSCHIJNLIJK ZIJN ZIJ NOG MET VIJFTIEN MAN, TERWIJL WIJ MAAR MET ONS ZEVENEN ZIJN!

DUS DE VERHOUDING IS ONGEVEER TWEE TEGEN EEN!

DIRECT WERD ER KRIJGSRAAD GEHOUDEN; NOG VOOR WE GINGEN SLAPEN, WERD DE ARME REDRUTH BEGRAVEN.

DE NACHT VERLIEP RUSTIG; MAAR DE VOLGENDE OCHTEND VROEG HOORDEN WE EEN KREET...

DE WITTE VLAG! JOHN SILVER IN EIGEN PERSOON!

ALLEMAAL OP JE POST! DIT IS EEN KRIJGSLIST, MANNEN!

EVEN LATER...

KAPITEIN SILVER WIL U SPREKEN!

IK KEN GEEN KAPITEIN SILVER!

ZE HEBBEN ME TOT KAPITEIN GEKOZEN, NADAT U GEDESERTEERD WAS. IK WILDE KOMEN PRATEN, MAAR U MOET ME GARANDEREN, DAT U ME WEER LAAT GAAN!

JE KUNT HIER KOMEN EN ER ZAL JE NIETS GEBEUREN, MAAR WEE JE GEBEENTE ALS JE STREKEN PROBEERT UIT TE HALEN!

BEHENDIG KLOM SILVER OVER DE PALISSADE. IN OVEREENSTEMMING MET ZIJN NIEUWE FUNCTIE ALS „KAPITEIN" DROEG HIJ EEN HELBLAUW KOSTUUM VOL KOPEREN KNOPEN.

U HEBT EEN KAART, WAAROP DE SCHAT STAAT AANGEGEVEN. IS DIE SCHAT EENMAAL IN MIJN BEZIT, DAN ZIJN ER TWEE MOGELIJKHEDEN: TEN EERSTE...

TEN EERSTE KRIJG JE DIE KAART NIET! VERDER BEN JE MIJN KOK EN HOOR JE EIGENLIJK IN JE KOMBUIS TE STAAN! VOOR MIJ BEN JE NU EEN MUITER EN EEN SMERIGE ZEEROVER!

EEN DOODGEWONE ZEEROVER! WAT MIJ BETREFT MOGEN ZE JE OPHANGEN!

KOM, KOM, NIET ZO SOMBER, KAPITEIN! ER ZIJN DUS TWEE MOGELIJKHEDEN: WE NEMEN U AAN BOORD EN ZETTEN U IN DE BEWOONDE WERELD AAN WAL, OF WE LATEN U OP DIT EILAND ACHTER MET VOLDOENDE PROVIAND EN VRAGEN HET EERSTE HET BESTE SCHIP U OP TE PIKKEN!

EINDE EERSTE DEEL

H. ROTGANS

Cliff Rendall

HET GEHEIM VAN DE VIJF VIERKANTEN

SCIENCE FICTION

HET RUIMTESCHIP DE ASAR 210 IS DOOR VOORLOPIG NOG ONBEKENDE OORZAAK OP DRIFT GERAAKT IN DE EINDELOZE RUIMTE. DE GEHEIMZINNIGE LICHTENDE VIERKANTEN, DIE HET RUIMTESCHIP VAN KOERS HEBBEN DOEN VERANDEREN, ZIJN VERDWENEN, MAAR DE BEMANNING VAN HET RUIMTESCHIP HEEFT INTUSSEN GEMERKT DAT ER ONVERWACHTS BEZOEK AAN BOORD IS GEKOMEN...

CLIFF! CLIFF! WAT OF WIE IS ER IN DE CONTROLEKAMER?

6

HOE IS DAT BUITENAARDSE DING HIER BINNENGEDRONGEN?

HET MOET DAT LICHT UITSTRALENDE WEZEN ZIJN, DAT IK AL BIJ DE LUCHTSLUIZEN HEB GEZIEN! WAARSCHIJNLIJK IS HET EEN ROBOT, DIE ZICH ZELFS ONZICHTBAAR KAN MAKEN!

WACHT, WE KOMEN NAAR JE TOE, CLIFF!

EEN INSEKT OF EEN SOORT ROBOT! RICHT DE BOORDTELEVISIE MAAR OP DE A-SECTOR VAN DE CONTROLEKAMER, DOCTOR DEVOON!

EVEN LATER KOMEN OOK SHENA EN DOCTOR DEVOON DE CONTROLEKAMER BINNEN.

HET DING IS VOLKOMEN BEWEGINGLOOS EN GEEFT TAAL NOCH TEKEN!

DIE ARMEN OF TENTAKELS ZIEN ER METAALACHTIG UIT. WAT DOEN WE MET DIE VERSTEKELING?

HET DING ZENDT GEEN RADIOACTIEVE OF ANDERE GEVAARLIJKE STRALING UIT. DE GEIGERTELLER...

DE RADAR! KIJK EENS NAAR DE RADAR!

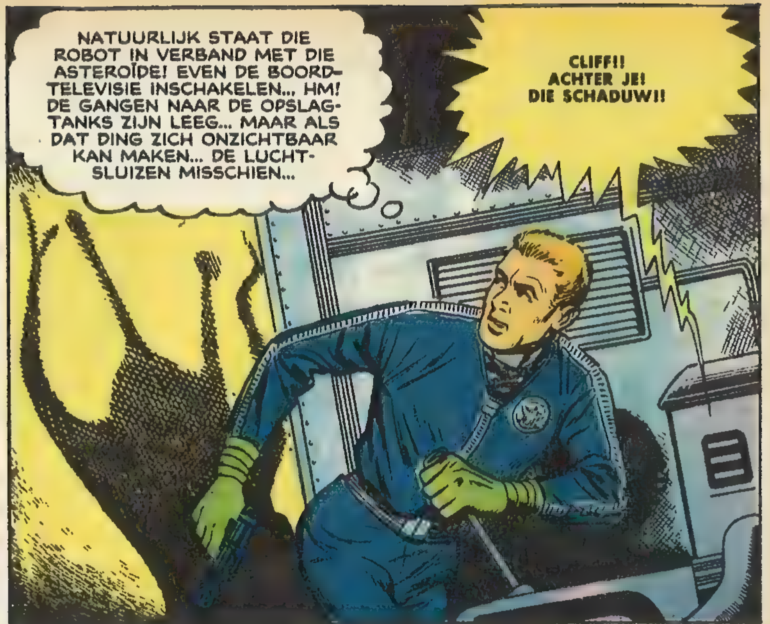
ER NADERT EEN ASTEROÏDE! HIJ ZIT IN ONZE BAAN!

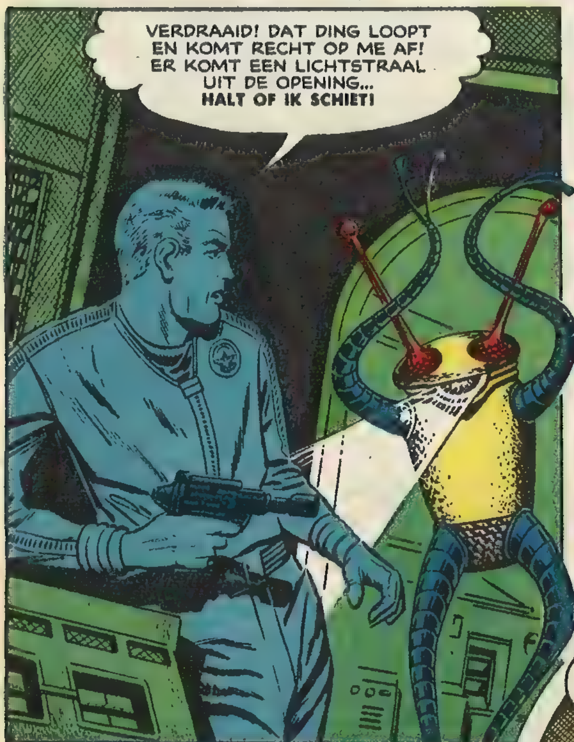
OP KORTE AFSTAND VAN DE ASAR 210 BEWEEGT ZICH EEN GRILLIG GEVORMDE ZWERFSTEEN. DE VERBIJSTERDE RUIMTEVAARDERS ZIEN DAT ER IN DE ASTEROÏDE OPENINGEN ZIJN, VANWAARUIT EEN VREEMD LICHT STRAALT...

DAT IS GEEN GEWONE ASTEROÏDE! MISSCHIEN EEN RUIMTESCHIP VAN ONBEKENDE WEZENS, DIE IETS MET DE ROBOT TE MAKEN HEBBEN?

PAS OP! DE ROBOT IS VERDWENEN!!


WE HEBBEN ONS EVEN DOOR DIE GEHEIMZINNIGE STEEN LATEN AFLEIDEN. TOEN IK ME OMDRAAIDE, WAS DAT ROBOT-DING PLOTSELING VERDWENEN!
IK DOORZOEK HET SCHIP! WACHT MET SHENA IN DE CONTROLEKAMER, DOCTOR! WE MOETEN WETEN, WAAR DAT DING IS GEBLEVEN!

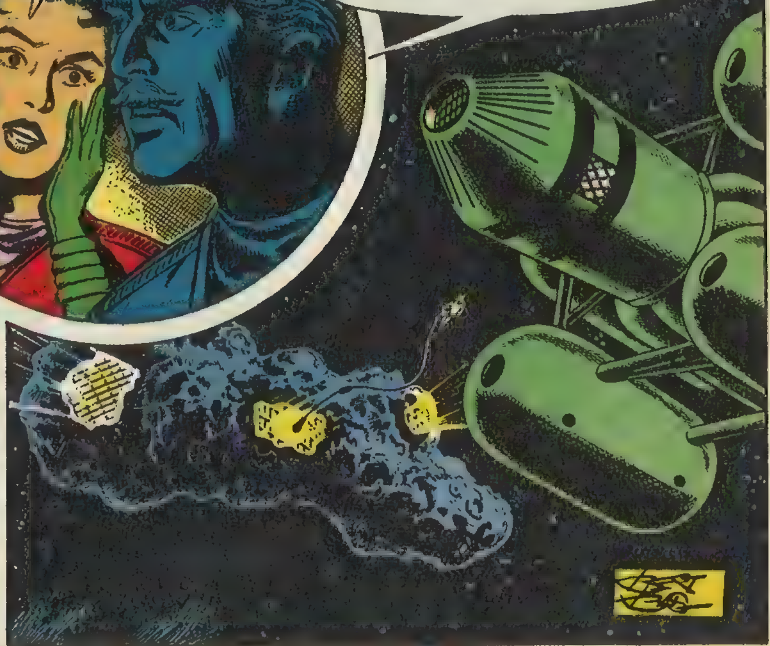

NATUURLIJK STAAT DIE ROBOT IN VERBAND MET DIE ASTEROÏDE! EVEN DE BOORD-TELEVISIE INSCHAKELEN... HM! DE GANGEN NAAR DE OPSLAG-TANKS ZIJN LEEG... MAAR ALS DAT DING ZICH ONZICHTBAAR KAN MAKEN... DE LUCHT-SLUIZEN MISSCHIEN...
CLIFF!! ACHTER JE! DIE SCHADUW!!


VERDRAAID! DAT DING LOOPT EN KOMT RECHT OP ME AF! ER KOMT EEN LICHTSTRAAL UIT DE OPENING... **HALT OF IK SCHIET!**


DAT LICHT... IK MOET ME VERDEDIGEN!


DE SCHOTEN UIT DE MOLECULENVERPULVER HEBBEN NIET DE MINSTE UITWERKING. VERBLIND EN VERDOOFD DOOR DE GEHEIMZINNIGE STRAAL SLAAT CLIFF TEGEN DE GROND.


CLIFF ANTWOORDT NIET MEER, DOCTOR!


HIJ MOET ONS KUNNEN VERSTAAN, OOK AL IS HIJ BUITEN HET BEREIK VAN DE BOORDTELEVISIE! IK GA NAAR HEM TOE! VERLIES INTUSSEN DIE ASTEROÏDE NIET UIT HET OOG... MAAR... **KIJK!** DAAR BEWEEGT IETS! HET KOMT HIERHEEN!!

Nieuw verhaal

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE VOEREN IN EEN ZEILBOOT OP DE STILLE ZUIDZEE, TOEN ER OPEENS EEN ORKAAN OPSTAK.

VLUG, ARCHIE, REEF DE ZEILEN!

DE MOTOR BEGINT TE SPUTTEREN! WE ZIJN VERLOREN!

KEN WORSTELDE MET DE ZEILEN EN ZEI:

VREEMD! IK HEB NOOIT GEHOORD, DAT ER HIER OM DEZE TIJD VAN HET JAAR STORMEN VOORKOMEN!

ENIGE TIJD LATER KLONK ER EEN KRAKEND GELUID...

VERDRAAID! DE MAST BREEKT AF!

DE BOOT MAAKTE DIRECT ZWARE SLAGZIJ.

TED, WE ZINKEN!

VLUG, GOOI HET VLOT UIT!

TED LIET ARCHIE DE PROVIAND VERZAMELEN.

SCHIET OP! DE BOOT STAAT OP ZINKEN!

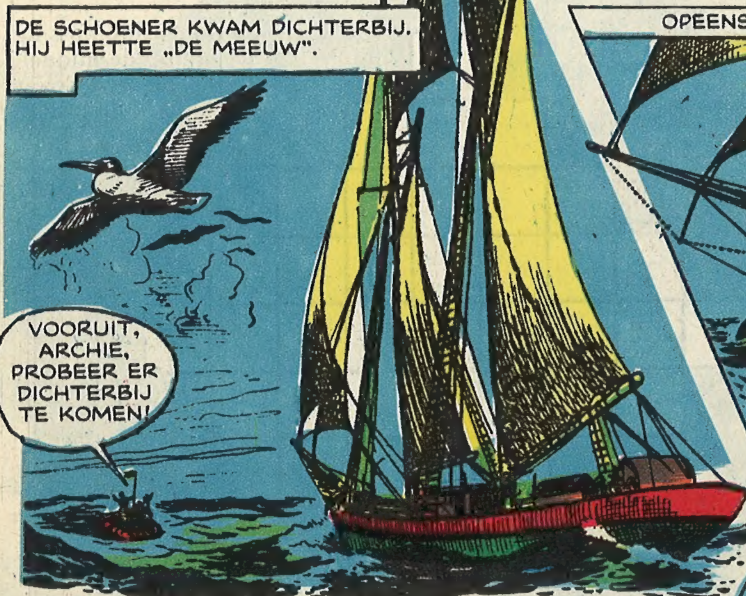
DE VRIENDEN SPRONGEN OP HET VLOT.

ARCHIE, DUW HEM AF!

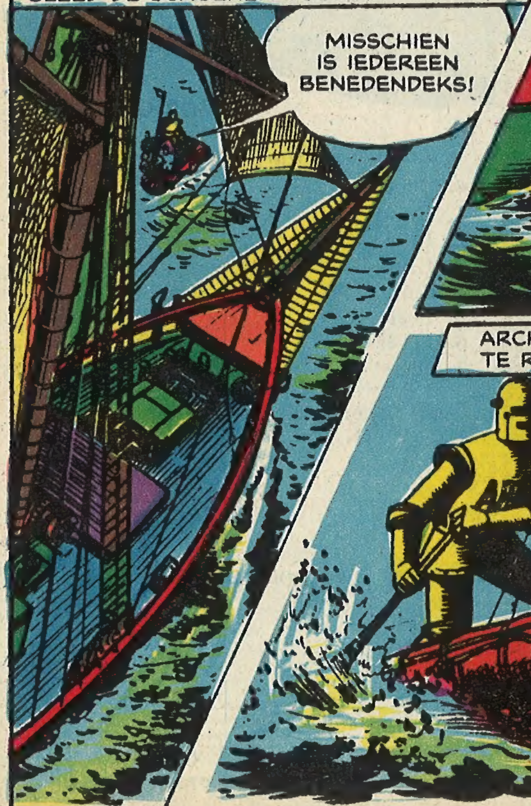

HET VLOT VERWIJDERDE ZICH VAN HET SCHIP.
DAT WAS OP HET NIPPERTJE!

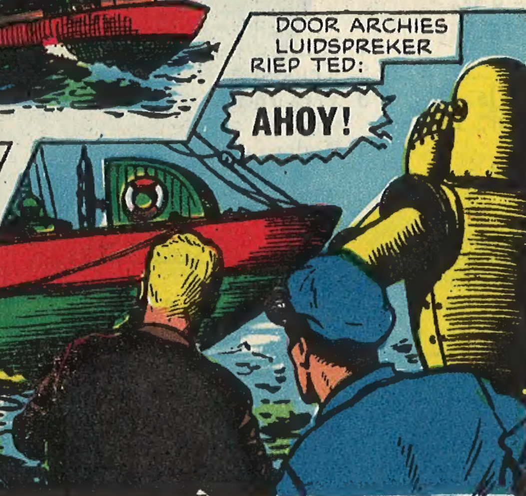

TEGEN DE AVOND GING DE WIND LIGGEN.
LATEN WE HOPEN, DAT IEMAND ONS IN DE GATEN KRIJGT.
MAAK EENS EEN BLIKJE OPEN! IK HEB HONGER.


DE VOLGENDE MORGEN ZAGEN ZE EEN SCHIP.
IK GELOOF, DAT ZE ONS ZIEN!
HET IS EEN SCHOENER.


DE SCHOENER KWAM DICHTERBIJ. HIJ HEETTE „DE MEEUW".
VOORUIT, ARCHIE, PROBEER ER DICHTERBIJ TE KOMEN!


OPEENS RIEP KEN UIT:
ZE VAREN VOORBIJ! HOE KAN DAT NOU?
ER IS NIEMAND AAN BOORD TE ZIEN!


ALS DOOR ONZICHTBARE HAND BESTUURD GLEED DE SCHOENER VOORT.
MISSCHIEN IS IEDEREEN BENEDENDEKS!

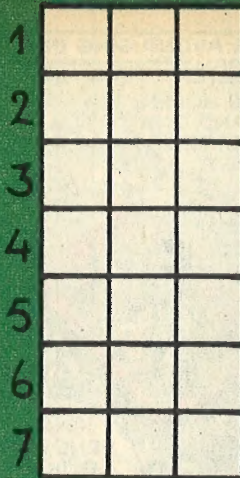

DOOR ARCHIES LUIDSPREKER RIEP TED:
AHOY!


GEEN ANTWOORD. WE MOETEN AAN BOORD ZIEN TE KOMEN!


ARCHIE BEGON UIT ALLE MACHT TE ROEIEN...
VLUGGER!


MAAR TOEN BRAK DE ROEISPAAN!
BLIKSEMS, OOK DÁT NOG! NU HALEN WE DE SCHOE-NER NIET MEER IN!

Wie puzzelt er mee?



PUZZEL, *ingezonden door Anita Keizers in Haaksbergen:*

1 Niet grof
2 Windvrij
3 Vordering
4 Aarden vaas
5 Kledingstuk
6 Boomsoort
7 Royaal

Bij goede oplossing lees je op de eerste rij van boven naar beneden een ander woord voor bloeiend, blozend.

ZIEKENLIJSTJE

Berend de Vries (18), „Beatrixoord" Kamer C 12, Haren (Gron.), zou graag willen corresponderen met meisjes van zestien en zeventien jaar. Wie schrijft hem eens?

★

OPLOSSINGEN UIT ONS VORIG NUMMER

Visitekaartjes

van Peter Ansems in Oss:
JOURNALISTE

van Rudy Costers in Haarlem:
REDACTEUR



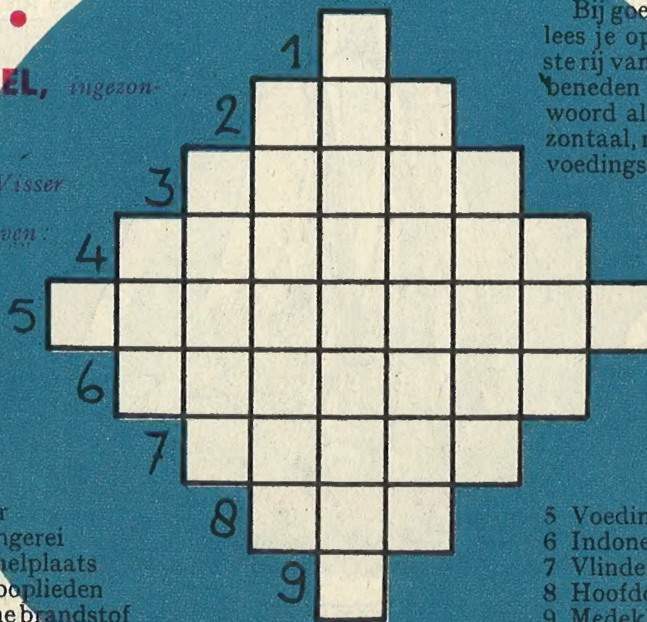
Kruiswoordpuzzel

van Jan van Deursen in Eindhoven:

Horizontaal: 1 Parijs; 6 Das; 8 Ra; 10 To; 11 Aal; 12 Lof; 13 Ar; 15 Mi; 16 Rem; 18 Wenen.

Verticaal: 2 Ad; 3 Ras; 4 IJs; 5 Praag; 7 Sofia; 9 Aar; 10 Tom; 14 Pen; 16 Re; 17 Me.

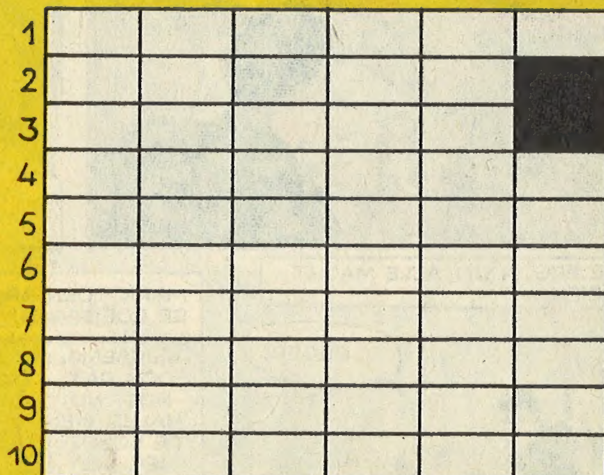
PUZZEL, *ingezonden door Xandra Visser in Bilthoven:*



Bij goede oplossing lees je op de middelste rij van boven naar beneden hetzelfde woord als op 5 horizontaal, namelijk een voedingsmiddel.

1 Klinker
2 Keukengerei
3 Verzamelplaats voor kooplieden
4 Moderne brandstof
5 Voedingsmiddel
6 Indonesisch dorp
7 Vlinder
8 Hoofddeksel
9 Medeklinker

PUZZEL, *ingezonden door Geertjan Slaghekke in De Steeg:*



1 Rugbekleedsel van sommige dieren
2 Herbergier
3 Iemand die bijen houdt
4 Watervogels
5 Hoge heuvels
6 Iemand die alleen aan zichzelf denkt
7 Plaats in Overijsel
8 Deel van een boom (meervoud)
9 Knaap
10 Opzettelijk

Bij goede oplossing lees je op de eerste rij van boven naar beneden de naam van een bekende televisiefiguur.

OPLOSSINGEN UIT ONS VORIG NUMMER

Puzzel van Marjolijn Pokorny in Aerdenhout:

1. Koud
2. Inkt
3. Eend
4. Sint
5. Peer
6. IJver
7. Neus

Op de eerste rij lees je het woord KIESPIJN.



Puzzel van Jan v. d. Graaf in Slikkerveer:

1. V
2. Wel
3. Kater
4. Stakers
5. Marie
6. Pijp
7. T

Op de middelste rij van boven naar beneden lees je het woord VETKRIJT.

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

49





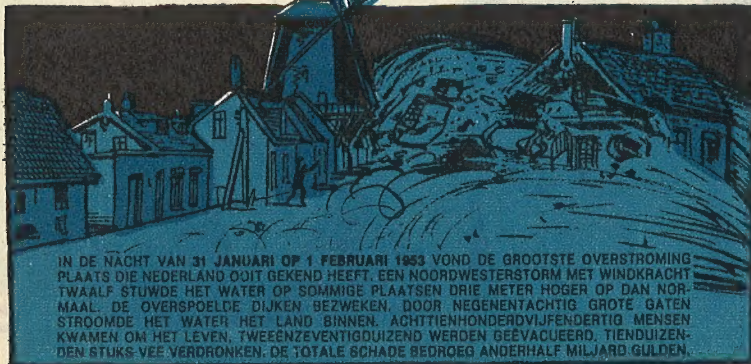
31 JANUARI 1964 VIERT PRINSES BEATRIX HAAR ZESENTWINTIGSTE VERJAARDAG.



31 JANUARI EN 1 FEBRUARI 1696 WOEDDE IN AMSTERDAM HET „AANSPREKERSOPROER". OORZAAK DAARVAN WAS DAT DE AMSTERDAMSE BURGEMEESTER JACOB BOREEL HAD BEPAALD DAT DE OVERLEDENEN VOORTAAN DOOR DE GEMEENTE ZOUDEN WORDEN BEGRAVEN, ZODAT MET DEZE INKOMSTEN DE GEMEENTEKAS KON WORDEN GESPEKT. DE BEGRAFENISONDERNEMERS, VAN HUN BROODWINNING BEROOFD, WISTEN HET VOLK, DAT ONRUSTIG WAS DOOR DE TOENEMENDE WERKELOOSHEID, OP HUN HAND TE KRIJGEN. HET OPROER WERD DOOR DE SCHUTTERIJ BEDWONGEN. DE AANGEKONDIGDE MAATREGEL GING NIET DOOR.



31 JANUARI 1958 HAALDE HEEL AMERIKA OPGELUCHT ADEM TOEN EINDELIJK DE EERSTE AMERIKAANSE EXPLORER I MET EEN JUPITERRAKET IN EEN BAAN OM DE AARDE WERD GEBRACHT.



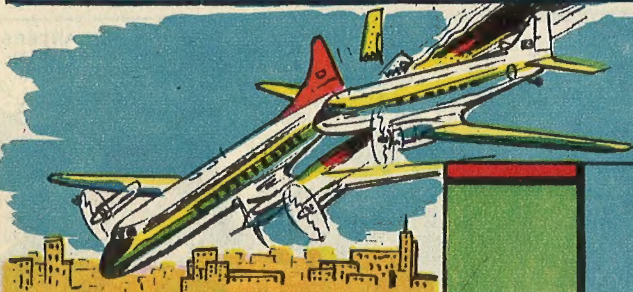
IN DE NACHT VAN 31 JANUARI OP 1 FEBRUARI 1953 VOND DE GROOTSTE OVERSTROMING PLAATS DIE NEDERLAND OOIT GEKEND HEEFT. EEN NOORDWESTERSTORM MET WINDKRACHT TWAALF STUWDE HET WATER OP SOMMIGE PLAATSEN DRIE METER HOGER OP DAN NORMAAL. DE OVERSPOELDE DIJKEN BEZWEKEN. DOOR NEGENENTACHTIG GROTE GATEN STROOMDE HET WATER HET LAND BINNEN. ACHTTIENHONDERDVIJFENDERTIG MENSEN KWAMEN OM HET LEVEN. TWEEËNZEVENTIGDUIZEND WERDEN GEËVACUEERD. TIENDUIZENDEN STUKS VEE VERDRONKEN. DE TOTALE SCHADE BEDROEG ANDERHALF MILJARD GULDEN.

3 FEBRUARI 1961 BEDOLF EEN AAN HET SCHUIVEN GERAAKTE SINTELBERG EEN STRAAT VAN DE BELGISCHE PLAATS MOULIN-SOUS-FLÉRON (JUPILLE). ER WAREN ELF DODEN TE BETREUREN.

4 FEBRUARI 1950 WERD DE ENGELSE ATOOMGELEERDE DR. KLAUS FUCHS GEARRESTEERD. HIJ WERD VERDACHT VAN HET UITLEVEREN VAN ATOOMGEHEIMEN AAN DE RUSSEN. OP 10 FEBRUARI BEKENDE FUCHS. HIJ HAD SINDS 1942 AAN ATOOMPROJECTEN (WAARONDER DE EERSTE ATOOMBOM) GEWERKT. DANK ZIJ FUCHS KON RUSLAND IN 1949 ZIJN EERSTE ATOOMBOM TOT ONTPLOFFING BRENGEN.







1 FEBRUARI 1963 KWAMEN BOVEN HET ZAKENCENTRUM VAN DE TURKSE HOOFDSTAD ANKARA TWEE VLIEGTUIGEN, EEN VISCOUNT EN EEN DAKOTA, MET ELKAAR IN BOTSING. DE TOESTELLEN STORTTEN BRANDEND NEER. EEN DEEL VAN DE ZAKENWIJK WERD VERWOEST. ZEVENENZESTIG MENSEN VERLOREN HET LEVEN, NEGENENNEGENTIG WERDEN GEWOND.



5 FEBRUARI 1945 WERD IN YALTA OP DE KRIM TUSSEN DE LEIDERS VAN AMERIKA, ENGELAND EN RUSLAND (ROOSEVELT, CHURCHILL EN STALIN) GECONFEREERD OVER DE TOESTAND VAN EUROPA NA DE NEDERLAAG VAN DUITSLAND. OP DEZE CONFERENTIE WIST STALIN DE TOEN AL ZIEKE PRESIDENT ROOSEVELT (HIJ STIERF OP 12 APRIL) ZOVER TE KRIJGEN, DAT ALLERLEI ZAKEN IN HET VOORDEEL VAN DE RUSSEN GEREGELD WERDEN. GROTE DELEN VAN AZIË EN EUROPA KWAMEN ZO IN RUSSISCHE HANDEN.





1 FEBRUARI 1944 OVERLEED IN NEW YORK DE NEDERLANDSE KUNSTSCHILDER PIET MONDRIAAN. HIJ MAAKTE AANVANKELIJK NATURALISTISCHE LANDSCHAPPEN EN KWAM LATER VIA SYMBOLISME EN KUBISME BIJ DE ABSTRACTE KUNST TERECHT. ZIJN LATERE SCHILDERIJEN ZIJN NIET MEER DAN COMPOSITIES VAN HORIZONTALE EN VERTICALE LIJNEN.



5 FEBRUARI 1831 WERD TIJDENS DE BELGISCH-NEDERLANDSE ONLUSTEN DE KANONNEERBOOT VAN DE NEDERLANDSE BEVELHEBBER VAN SPEIJK DOOR DE STROOM OP DE WAL VAN ANTWERPEN GEDREVEN. EEN AANTAL BELGEN SPRONG AAN BOORD EN HAALDE DE NEDERLANDSE VLAG NEER. VAN SPEIJK STAK DAAROP EEN BRANDENDE LONT IN HET KRUIT VAN DE MUNITIEKAMER, WAARNA HET SCHIP MET ALLEN AAN BOORD IN DE LUCHT VLOOG.



2 FEBRUARI 1653 KREEG DE STAD NIEUW-AMSTERDAM IN DE KOLONIE NIEUW-NEDERLAND OP HET EILAND MANHATTAN EEN EIGEN GEMEENTEBESTUUR EN STADSRECHTEN. HET GRONDGEBIED VAN NIEUW-NEDERLAND WAS IN 1626 VOOR ZESTIG GULDEN GEKOCHT VAN DE INDIANEN. IN 1645 WERD PETER STUYVESANT BENOEMD TOT DIRECTEUR-GENERAAL VAN DE KOLONIE. ONDER ZIJN LEIDING BREIDDE DE STAD ZICH STERK UIT. NIEUW-AMSTERDAM WERD OP 8 SEPTEMBER 1664 DOOR DE ENGELSEN VEROVERD EN HEET SINDSDIEN NEW YORK. IN 1783 GING HET GEBIED OVER IN AMERIKAANSE HANDEN. NEW YORK IS NU DE GROOTSTE STAD VAN DE VERENIGDE STATEN.

BULTERS.



6 FEBRUARI 1952 STIERF KONING GEORGE VI VAN ENGELAND. HIJ WERD OP 15 FEBRUARI BIJGEZET IN DE KONINKLIJKE GRAFKELDER TE WINDSOR. ZIJN DOCHTER PRINSES ELIZABETH VOLGDE HEM OP ALS KONINGIN.





























Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Bij betaling per giro 5970, ten name van N.V. Drukkerij De Spaarnestad, a.u.b. vermelden: Abonnement Sjors.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.